

Nabídka Železnorudska je jedinečná

Dvě otázky Hany Sádlikové pro Václava Šebelíka z Informačního turistického centra města Železná Ruda

Můžete popsat v čem spočívá jedinečná poloha Železné Rudy a Železnorudska?

Železná Ruda je městečko, které leží na západě Šumavy, leží v krásné přírodě na hranicích parků Bavorský les a Šumava, přímo v CHKO Šumava a Biosférické rezervaci Šumava. Je to jedinečná záležitost, takové podmínky jen tak nějaké město nemá, navíc příroda je tady opravdu kouzelná a relativně málo dotčená, čili to je velká přednost. Železná Ruda má samozřejmě potenciál daleko větší. Stala se již před dlouhými roky střediskem zejména zimní rekreace, dnes se zimní a letní sezóny srovnávají a Železná Ruda je vyhledávaná v každém ročním období. Už i na podzim a na jaře sem zavítají buď rodiny s dětmi nebo senioři a potenciál tedy není jen v přírodních podmínkách, ale i infrastruktura je dnes velice dobrá. Najdete tady vše od pekařství, řeznictví a pivovaru, přes kosmetiku až po auto a cykloservis. Neopomenutelná je i doprava. Dopravní obslužnost je jedinečná. Dostanete se sem vlakem, autobusem, v letní sezóně do centrální Šumavy „Zelenými busy“, jezdí přímé vlaky do Prahy a z Prahy, čili kromě letiště snad všechno a v dostatečné míře. I do Bavorska je velice dobré spojení. Za prvé zajíždějí „lesní vláčky“ (Waldbahn) až na Špičák, za druhé autobusová doprava vede odsud dvakrát denně i do Pasova a ve

spojení s různými slevami je to kombinace úplně vynikající. Zdůraznit můžu i pro mnohé turisty důležitou věc, kterou je autobusová doprava pod Velký Javor, kam autobus v sezóně jezdí pětkrát denně.

Máte nějaký originální recept, jak prožít léto na Železnorudsku nejen jako turista, ale jako návštěvník regionu Železnorudska?

Pravdou je, že se za poslední roky podařilo vždy udělat ať na zimní či letní sezónu ucelený program akcí. Mnohé z akcí, ať již sportovních, či kulturních získaly svůj ohlas a probíhají i xisté ročníky, ať už se to týká té nej nej akce, což jsou Železnorudské slavnosti (30. 7. – 1. 8.), tak už třetím rokem se pořádaly tzv. Rysí slavnosti (5. 7.), které letos byly v Alžbětíně na nádraží a byly spojeny s historií železnice a historií Šumavy. Objevilo se tam i několik výrobců, kteří mají certifikát Šumava originální produkt a to má

spojitost s řemesly. Přijela tam dobová mašinka, která návštěvníky vozila zdama, byla tam ukázka drezin, hudba a občerstvení. To vše bylo pořádáno městem z programu Tierisch Wild. Funguje lanová dráha na Špičák a v provozu je i Kona Bike park. Lanové centrum s dalšími atraktivními možnostmi prožití volného času funguje v areálu Nad nádražím.

Kulturním mezníkem jsou i oslavy 3. výročí otevření pivovaru Belveder a následně hotel a pivovar Belveder letos uspořádá Hudební srovnání na Belvederu, kde se vystřídají různé kapely a žánry, takže by to mělo každému něco říct. Následně proběhne 3. ročník Pivobraní a vinobraní (11. - 12. 9). Nechtěl bych zapomenout ani na Železnorudský smíšený sbor, který zde působí několik let a má své velké úspěchy. Kromě kultury existuje i řada sportovních akcí, které mají svou tradici a jsou hodně sledované. Penzion Valmi pořádá dvakrát ročně Tradiční tenisový turnaj pro neregistrované hráče (26. 6., a 28. 8.). „Železnorudské noháč“ - 6. ročník turnaje v nohejbalu dvojic, takže tady není o prázdninách týden, kdy by se něco nedělo. A to je velice důležité; dokáže to u lidí evokovat pocit, že by se měli vrátit a podívat se, nebo se zúčastnit dalších akcí na Železnorudsku. Návštěva Muzea historických motocyklů, expozice Historie lyžování na Železnorudsku, Expozice Český kráter a Muzea Šumavy je další možnost pro návštěvníky.

Host slavností

Herec Pavel Nový (viz foto) strávil část svého dětství v Železné Rudě, kde jeho tatínek byl sládkem v pivovaru. Letos navštíví Železnorudské slavnosti ve dnech 30. 7. - 1. 8. Položili jsme mu tři otázky:

- 1) Co pro Vás znamená Šumava?
 - 2) Jste raději herec nebo producent?
 - 3) Jak se ve Vašich očích mění Železná Ruda a jaká vzpomínka na dětství v ŽR se Vám nejčastěji vybavuje?
- 1- Domov.
2- Nejraději jsem lenoch, ale když jinak

nedáte, herec jsem kvůli radosti ze setkávání s přáteli a Ypsilonka je moje druhá rodina. Rodina je pro mne to nedůležitější. mám potřebu vele důležitou roli - jsem pošetilý dědek a s radostí! Producentem budu možná. Jde o film Robina Kašparíka, podle povídky Stevena Kinga, jejíž práva dostal k dispozici od autora za jeden dolar, když Mr. King viděl jeho školní film Seance. A já na to skláním peníze. (více na www.seance.cz)

3- Železnou. Rudu mám idealizovanou z dětství přesto, že byla naplň pustá a v pohraničním pásmu, kam nikdo, kdo tam nebydlel, nesměl. V hotelu Šumava jsme měli školní družinu a v hotelu Ostrý, který byl v té době bouračka, jsme si hráli na Rusy a Němce.

Javor byla puťka a U Princů se i vařilo. V hotelu Řáda byli pěsáci a za most přes Jezerní potok se nesmělo. Ale nám dětem to bylo jedno. Do té doby, než se začalo zvrátat a všichni se báli všech, zvláště komančů. Ale v první třídě jsme měli úžasnou paní učitelku Rezkovou. Nepamatuji se, že bychom se něco učili, leč nakonec jsme uměli všechno. (vedra)

6. ročník hojsovského hudebního léta

Společnost Hojsova Stráž připravila 6. ročník koncertů vážné hudby v kostele Neposkvrněného početí Panny Marie v Hojsově Stráži. Cyklus se již stal tradiční součástí letní kulturní nabídky regionu.

Série začne v pátek 6. 8. v 19.00 benefičním koncertem smíšeného pěveckého sboru při 1. lékařské fakultě Karlovy univerzity **Gaudium Praha**. Vystupující se vzdávají honoráře ve prospěch znovuzprovoznění varhan.

V neděli 15. 8. v 19.00 vystoupí hudební mág **Jiří Stivín** za doprovodu Pellant Collegia. Generální sponzor koncertu je Česká pojišťovna a.s.

V neděli 22. 8. vystoupí za doprovodu Pellant Collegia houslový virtuóz **Václav Hudčeck**. Generální sponzor koncertu je OK GROUP a.s., makléřská společnost.

Vítěze všech koncertů bude věnován na údržbu a znovuzprovoznění kostelních varhan.

Vstupenky na všechny koncerty špičkové umělecké úrovně lze zakoupit v předprodeji v ITC Železná Ruda a v knihkupectví Šiva v Klatovech.

Těšíme se na Vaši návštěvu - **Hana Křnigová**, předsedkyně **Společnosti Hojsova Stráž**, tel. 602972555

KONA Bikepark na Špičáku mají turisté rád

12. června byl pro všechny bikery a turisty otevřen KONA Bikepark. Na otvíračku byla velice dobrá návštěvnost, kdy v sobotu jezdilo 180 bikerů. Večerní party s živým koncertem skupiny LUS3 byla vydařená. Návštěvníci si poprvé pojezdili po nově upravených tratích a večer si užili trochu hlasité kultury při MUSIC OPEN AIR. Zároveň v ten den byl na Špičáku zřízen Gaspino první Simplride Bike kemp v Čechách. Freeridový guru si pro svoje kempy v letošním roce opět vybral Bikepark Špičák, především pro jeho kvalitní

zázemí, výběr z různých obtížností tratí a jejich dobrou úpravu. Úpravy se týkají všech turistů, ať už na horských kolech nebo pěších. Kapacita přepravy kol byla díky přepracovanému systému navýšena na dvojnásobek.

Tratě jsou mezi sebou na několika místech propojeny, takže je možné je kombinovat. Průběžně probíhá údržba sjezdových tratí. Všechny traily jsou uklizené a vyšejpované. Věci se mění i ve skill centru a u nástupu na lanovku.

V půjčovně jsou k dispozici nová sjezdová a freeridová kola značky KONA. Díky zařazení do programu KONA bikeparks je možné využít slev, které nabízejí všechny KONA bikeparks po celém světě. Nově je vybavena půjčovna i chrániči a přilbami IXS. Velkou událostí pro Špičák bude v srpnu **EUROPEAN IXS DOWNHILL CUP**. Tohoto evropského poháru se účastní i jezdcí ze světového poháru. Nejlepší se ve světáku umístí ují okolo 10. místa. Do kalendáře si tedy poznačte termín 14. 8.-15. 8. 2010.

Po tratích i lesních cestách

(Rozhovor s Radkem Vaníšem ze Sportovního areálu Špičák u Železné Rudy. Jaká je ta hlavní atrakce letos v Bike parku, na co se návštěvníci mohou těšit?)

Velkým přínosem je zdvojnásobení kapacity lanové dráhy při přepravě kol. Držák na kolo je nyní umístěn na každé ze sedačky a umožňuje, aby s kolem byli na jedné sedačce i cestující. Kola a kočárky naloží i vyloží samozřejmě obsluha lanovky. Další z novinek je nová trať, kterou jsme v letošním roce otevřeli. Její délka je 1700 m a převýšení 230 m. Již název Forest Virgin naznačuje, že trať není moc náročná, ba naopak, je velice příjemná na svezení i pro ne příliš zkušené jezdce. Rozšířeno je také skill centrum, kde si každý návštěvník může vyzkoušet svoje dovednosti v jízdě na kole. Celosezónně také v bikeparku v letošním roce poběží biková škola Simplride.

Může si trať v Bike parku zkusit sjet i cyklista, slyklý jezdit jen na horském kole, nebo potřebuje biker nějakou průpravu?

Než se cyklista pustí na trať bikeparku, měl by mít v každém případě dobře zažitá základní dovednosti jízdy na kole. To je především zatáčení, brzdění, rovnováha

a prudké sjezdy. Je nutné si uvědomit, že trasy bikeparku jsou přece jen něco jiného než lesní cesta. A s tím souvisí i vybavení, které je pro jízdu v bikeparku zapotřebí. Na prvním místě je určitě kolo. Kola, která jsou pro jízdu v bikeparcích určena, mají oproti běžným horským kolům robustnější konstrukci, účinnější brzdy a účinnější tlumení. To vše umožňuje bezpečnější jízdu. A poslední věcí jsou chrániče a přilba, tedy ochranné pomůcky, které by měly zajistit maximální ochranu při případném pádu. Takže když to shrnu, do bikeparku může každý, kdo umí jezdit trochu v terénu a má patřičné vybavení. Těm, kdo nevládnou takového vybavení, jim ho můžeme nabídnout v naší půjčovně.

Jaké je letos v létě zázemí kolem Sportovního areálu? Hospody, hospůdky, restaurace v okolí Bike parku?

V letošním roce prochází rekonstrukcí interiér ubytování v chatě Blaženka. Co se týká občerstvení, pro turisty jsou otevřeny jídelna na Haničce a občerstvení s terasou v chatě Blaženka. Těsně pod vrcholem Špičáku, podobně jako v zimní sezóně, nabízí občerstvení kiosk. Dá se tam posedět, je tam krásný výhled do okolní krajiny.

Jak to vypadá s plánovanou stavbou dřevěné rozhledny na vrcholu Špičáku? Taková rozhledna už je na Boubíně. Bude i na Špičáku?

Za tím se představy Sportovního areálu Špičák a správy Národního parku a Chráněné krajinné oblasti Šumava rozcházejí.

Železnorudské slavnosti 30. 7. – 1. 8. 2010

Pátek 30. 7. 10

14.00 – 14.15 – starosta města Michal Šneberger slavnostně zahájí program slavnosti
Po celé odpoledne až do večerních hodin se na pódiu vystřídají Železnorudský smíšený sbor, Malá muzika Nauše Pepíka, Pelíškové, Na Starý Kolena Band – Hard American Country Music.

Sobota 31. 7. 10

Od 12.00 po celý den budou probíhat ukázka hasičské techniky a zásahů hasičů Železná Ruda a Horské služby
13.30 – 17.30 - zahrají Stavovanka a Pilouní
17.30 – 18:00 - módní přehlídka modelek Delija models Klatovy Jaroslavy Kopecké. Uvidíte autorskou kolekci s názvem Rebelie a letní londýnskou módu
18.00 – 19.50 – David Laštovka – Fobie
20.00 – 24.00 – UFO – legendární klatovská kapela
V průběhu odpoledne se představí vozy Ford a Kia – autosalón Blohmann Klatovy.

Neděle 1. 8. 10

„Železnorudští Vás baví“

12.00 – 13.20 - Kapela Mikeška DOZP Bystřice a. Úhlavou a Železnorudský smíšený sbor
13.30 - Taneční vystoupení železnorudských dětí pod vedením Evy Krčmářové
13:40 – 16:00 - Obšuka – Šumavská kapela

**30.7. – 01.08.10 Parkoviště u Café Charlotte pouťové atrakce
Celou akci moderně Radek Nakládal! - Prezentace
Pošiovní spořitelny - Prezentace AVON**

Hostem slavnosti je herec Pavel Nový!!!

Po celé 3 dny TOMBOLA

Ve stanu u hasičů bude hrát kapela Diadém
30. 7. 10 - 19.00 – 24.00
31. 7. - 20.00 – 1.00

**Přesný program naleznete nejpozději 14 dní před akcí na
www.sumava.net/itcruda nebo na letácích.**

Ivana Vilišová, Informační turistické centrum Železná Ruda

Kalendář akcí - červenec/srpen

- 16. - 17. 7. - Oslavy 3. výročí otevření pivovaru - Hotel BELVEDER - 376 397 016
- 17. 7. - 8. ročník turnaje v beachvolejbalu - hřiště nad koupalištěm - 723 181 007
(viz str. 16)
- 17. - 18. 7. - Sport Bar Cup 2010 – 7. ročník - Sport bar a hřiště ZŠ - 603 858 801
turnaje v malé kopané
- 24. 7. - Pošumavská liga horských kol - Ski-bike Apartm. Samoty - 777 853 306
Den s Hitrádiem FM PLUS
- 24. - 25. 7. - Simple NIKITA girls bike kemp - Sportovní areál Špičák - 376 397 167
- 30. 7. - 1. 8. - Železnorudské slavnosti - Město Železná Ruda - 376 397 033**
- 31. 7. - Speed Downhill 2010 - Sportovní areál Špičák - 376 397 167
- 6. 8. - Koncert Gaudium Praha - Kostel Hojsova Stráž - 376 361 227 (viz str. 2)
- 7. 8. - Hudební srpen na Belvederu - Hotel Belveder - 376 397 016 (viz str. 4)
- 7. 8. - IX. Brčálnické sezení chatařů, chalupářů a přátel Brčálnického údolí
ZOO farma Brčálník od 17:00
- 7. - 8. 8. - Bike camp SIMPLE RIDE - Sportovní areál Špičák - 376 397 167
- 14. 8. - Hudební srpen na Belvederu - Hotel Belveder - 376 397 016 (viz str. 4)
- 14. 8. - Dřevěná olympiáda - Hasiči Hojsova Stráž - 13:30 - 376 361 227
- 13. - 15. 8. - IXS European Downhill Cup - Sportovní areál Špičák - 376 397 167
- 15. 8. - Koncert Jiřího Stivína - Kostel Hojsova Stráž - 376 361 227 (viz str. 2)
- 21. 8. - Hudební srpen na Belvederu - Hotel Belveder - 376 397 016 (viz str. 4)
- 22. 8. - Koncert Václava Hudečka a Pellaut Coll. - Hojsova Stráž - 376 361 227
(viz str. 2)
- 28. 8. - Tradiční tenis. turnaj dvouhry - nereg. Hráči - Pension VALMI - 376 397 185

Pozvánka

Tradiční prázdninové setkání 7. srpna 2010 od 17:00 hodin na ZOO farmě Brčálník. Napájení hostů a občerstvení - manželé Fialovi. Dobrou náladu zajistí mezinárodní diskotéka DJ Vlasty Bartoníka.

Tradiční bohatá tombola.

Dary do tomboly přijímá paní Vítězslava Polivková. Kontakt: Vlastimil Baromík
e-mail: Tcm.Info@web.de

Smějte se snámi

Pepíček se ptá Mařenky: „Mařenko, chceš si hrát na doktora?“
Mařenka: „Chci“
Pepíček: „Tak mi dej třicet korun!“

Na Šumavu s kamarádem

Několik rad pro klidnou dovolenou se čtyřnohým miláčkem

Začíná léto a dovolená. Pokud si s sebou na Šumavu vezmete svého čtyřnohého kamaráda, zcela jistě s dovolenou výborně užijete. Nádhernou šumavskou přírodu můžete společně projít nebo projet křížem krázem. Při plánování výletů se psem však nezapomeňte na pravidla stanovená návštěvním řádem národního parku. V lesích je zakázáno: nechat domácí zvířata pobíhat mimo vlv svého majitele nebo vedoucího, rušit klid a ticho, plašit zvěř jakýmkoli způsobem, vstupovat do míst, kde se provádí těžba nebo manipulace s dřívím, vstupovat do míst oplocených nebo označených zákazem vstupu, jezdit na kole mimo vyzačené trasy nebo lesní cesty, odhazovat

odpadky nebo hořící či doutnající předměty.

Při výletech do přírody se může stát, že vašeho psa uštkne had. Pokud by se tak stalo, můžete mu dát Dithiaden nebo Zyrtec, 2-3 tablety podle velikosti psa. Pes musí zůstat v klidu! Je vhodné co narychleji vyhledat veterinární pomoc. Zyrtec je volně prodejný lék pro lidi a život může zachránit i psu, proto je na zvážení, jestli jej do batohu radši nepřibalit.

Dalším častým letním problémem bývá přehřátí. Na delší výlety se většina návštěvníků vydává autem, ve kterém může během čtvrt hodiny stoupnout teplota i na 65 °C. To, že by pes neměl zůstat v zavřeném autě, jistě všichni víme, ale pes se

může přehřát i v jedoucím. K přehřátí psa může dojít nejen v autě, ale i pokud vyrazíte na výlet na kole. Pokud se pes přehřeje - převedte ho do stínu a opatrně polévejte chladnou vodou - nikdy ne ledovou. Dále je potřeba zvýšit proudění vzduchu, tím že jej uložíte v průvanu, aby se výdej tepla odpařováním podpořil. Psovi můžete podat vodu - ne ledovou a ne moc naráz. Raději málo a často. Určitě nenechte rozehřátého psa skočit do ledové vody. Výsledek je pak děsivý, pes může zkolabovat na křídě nebo může i utonout.

Dávejte na sebe i své čtyřnohé přátele pozor, ať je vaše dovolená dlouhá a krásná.

Kynologický klub Železná Ruda

PNEU SERVIS Železná Ruda

naši podnikatelé a služby -

Tentokrát poradíme těm, kdo budou mít problémy s autem, především s pneumatikami. Navštívili jsme pneuservis v Železné Rudě, Nad Rybníkem 354, abychom čtenáře a návštěvníky Železné Rudy s tímto servisem trochu blíže seznámili. Servis se nalézá v hezké vilové lokalitě poblíž železniční zastávky Železná Ruda – centrum.

Dílnu provozují bratři Ševčíkové od roku 2008, kdy ji dali do provozu. V čistých prostorách servisu vám na nových moderních strojích odborně ošetří vaše vozidlo. Provádějí přezouvání kol, jejich vyvážení, ale i nové pneumatiky můžete zde objednat a koupit. Dále provádí údržbu aut jako je výměna oleje,

běžnou opravy brzdového systému a výfuku na zvedací plošině o nosnosti 2,5 tuny. Náhradní

součástky pro auto sami do druhého dne obstarají, což je v naší lokalitě velmi praktické.

Specialitou servisu je diagnostika a následné seřízení všech vozů značky Škoda, Volkswagen a Audi. V budoucnu majitelé připravují i diagnostiku pro jiné značky. Těž provádí autoelektrikářské práce.

Servis můžete navštívit denně od 9.00 do 17.00, o víkendu na telefon. Bratři Ševčíkové vás ochotně a odborně obslouží.

Může se hodit: tel.: 604 731 072, e-mail: sevcik.pneu@seznam.cz, www.pneu-sevcik.cz

Text a foto: Václav Chabr

Tři otázky Hany Sádlíkové pro majitele pivovaru v Železné Rudě Františka Strnada

Na prázdniny chystáte jedinečnou akci - Hudební léto na Belvederu. Jak vás napadla tato myšlenka? Připomeňte, že kromě jiného jste kapelník Oblíbené šumavské kapely OBŠUKA.

Nápad přišel, když jsme hráli vloni na podzim v Německu na hranicích na společné akci. První česko-bavorské neděli. A pak jsem to ještě konzultoval s Ivošem Faltou ze Zwieselu, místopředsedou kulturního sdružení Obec d'Grenz (Přes hranice) a autorem projektu Hudba přes hranice. A když mě Ivan přislíbil, že ráám pomůže s tím, aby tu vystupovali i muzikanti a zpěváci z Bavorska, bylo rozhodnuto! Uděláme hudební léto ve čtyřech týdnech. První při oslavách 3. výročí otevření pivovaru Belveder ve dnech 16. - 17. července. 7. srpen bude věnován harmonikářům na foukací harmoniku, heligonku, chromatiku, piánovku, ale i skupinám od malých dětí až po staré hračovnický. Další týden 14. srpna by měla vystoupit dua a závěr bude 21. srpna a bude

zasvěcen country muzice.

Je už takovou tradicí, že vždy při výročí znovuotevření železnorudského pivovaru přivedete na trh nějaký nový druh piva. Na co se můžeme těšit letos?

Celý život dodržují české tradice, tradici se stalo, že každé výročí pivovaru jsme slavnostně pokřtili nové pivo. Takže i letos to bude pivo, které bude silnější. Bude to světlá šestnáctka a bude se jmenovat Kat, a druhým pivem bude světlá dvanáctka Sněhulák. Zatím jsme s nimi byli pouze na celostátní soutěži malých pivovarů letos v březnu v Pivovarském dvoře Zvíkov. Odtud máme druhé a třetí místo, takže neustále se na Belvederu pije kvalitní šumavské pivo z kvalitní šumavské vody, kvalitního českého sladu a kvalitního českého chmele. Zlausně jsme je točili i na Velikonocce, ale oficiálně

budou uvedena na trh na 3. výročí pivovaru. Na tuto akci máme přislíbenou účast i známého karikaturisty a zpěváka Honzy Vyčítala...

Kdy byl v hotelu Belveder zahájen provoz nové solné jeskyně?

Spadl mi kámen ze srdce, když jsme úspěšně provedli kolaudaci nové solné jeskyně, podvodních masáží, masáží a infrasauny. Provoz byl zahájen 20. června v součinnosti se Svazem

zdravotně postižených v Železné Rudě. Je to další nová věc, která tady v Železné Rudě nebyla. Rehabilitace se skládá z tělocvičny rozměru šestkrát patnáct. Máme kouzelnou rodinnou solnou jeskyni pro čtyři až pět osob, masáže lávovými kameny, podvodní masáže a infrasaunu. Zařízení solné jeskyně by mělo sloužit hostům, školám v přírodě, které k nám jezdí, ale i místní škole, školce, hostům jiných hotelů a trvale bydlicím, protože jsme přesvědčení, že si všichni takovouto péči o fyzickou i duševní pohodu v solné jeskyni, tomto uchvátaném světě, zaslouží a že tam přijdou na pohodu a krásné myšlenky. Děti i dospělí s dýchacími potížemi najdou v jeskyni náhodu ovzduší na břehu moře. Podlaha je vysypána do výšky 10 cm solí z Mrtvého moře. Stěny obloženy velkými kusy soli z Polska. Od stropu po březovém proudí stéká voda, a tak se jednak docílí požadované vlhkosti a zároveň má tekoucí voda i relaxační efekt. A jestliže k tomu přidáme i venkovní bazén, je to na hudební léto úplně ideální! Solná jeskyně nás přišla na 600 000 Kč a celé rehabilitační zařízení s ostatními záležitostmi vyšlo zhruba na 1,5 miliónu. Platili jsme to všechno z vlastních prostředků, protože říkám zcela upřímně, jít si dnes pro peníze z EU nebo z dalších fondů, to je sebevražda a narážení čelem do zdi.

**Krytý vyhříváný 12 m dlouhý
PLAVECKÝ BAZÉN**

Těšíme se na Vaši návštěvu!

**Každý den
7.00 – 21.00 hodin**

Placema-mizerce

Kontakty:
Hotel Čertův mlýn
 Špičák 132
 340 04 Železná Ruda
 Tel.: +420 376 397 380
 Mobil: +420 602 707 075, 095
 www.hotelcertuvmlyn.cz
 recepcie@hotelcertuvmlyn.cz

Dům HORSKÉ SLUŽBY, Špičák 56, 340 04 Železná Ruda

tel. + fax: 376 397 100, pohotovostní číslo dispečera non-stop: 376 397 273

web: www.horskaslužba.cz, e-mail: hssumava@horskaslužba.cz

Vážení čtenáři,

1. července začaly letní prázdniny a letní sezóna na Šumavě je v plném proudu. Horská služba Šumava zajišťuje záchrannou činnost ve vymezeném horském prostoru Šumavy na území o rozloze 1068 km². Záchrannou činnost v letní sezóně zajišťuje devět profesionálních záchranářů, 23 dobrovolných členů a čtyři lékaři Horské služby. K ruce záchranářům Horské služby je připraveno 25 proškolených a vybavených pracovníků Informační a strážní služby Národního parku Šumava.

EMERGENCY CALL - TÍŠŤOVÁ VOLÁNÍ	
	155
	150
POLICIE	158
S.Č.S.	112

A 021

GPS COORDINATES: 49° 13' 11" N 13° 15' 11" E
 (49.219722, 13.253056)

Standardně je zajištěna 24 hodin non stop pohotovostní služba dispečera oblasti na pohotovostním čísle 376 397 273. Celé území Šumavy je pokryto sítí záchranných terénních stanic, z nichž je zajišťována veškerá záchranná činnost. V západní části Šumavy se jedná o stanice Špičák a Prášíly, v centrální části Šumavy se jedná o stanice na Kvildě a v jižní části Šumavy je zajišťována služba na stanici v Nové Peči.

Na letošní letní sezónu jsou profesionální záchranáři Horské služby Šumava vybaveni novými zdravotními batohy firmy Rocksnake. Záchranná vozidla Horské služby byla doplněna zdravotními kufrů se základním zdravotním materiálem. Ve spolupráci s lékaři Horské služby Šumava a lékaři Zdravotnické záchranné služby byly kufrů doplněny o základní vybavení pro práci lékaře v terénu. Lékaři tak mají k dispozici prostředky pro zajištění žilního vstupu a podání infuze v případě ošetření těžkých úrazů. Toto vybavení bylo pořízeno z dotačních prostředků Jihočeského a Plzeňského kraje. Finanční prostředky převyšující částku 100 000 Kč, tak byli účelně vynaloženy na záchranu lidských životů. Díky těmto finančním prostředkům jsou záchranáři Horské služby na Šumavě dobře vybaveni a mohou tak poskytnout adekvátní odbornou pomoc v horském terénu.

30. června došlo na území Národního parku Šumava k instalaci tzv. traumatologických bodů (viz obrázek a fotografie). V terénu osadili pracovníci Informační a strážní služby Národního parku Šumava společně se záchranáři Horské služby 129 tabulek. Traumatologický bod obsahuje telefonní čísla na jednotlivé složky Integrovaného záchranného systému ČR (Hasičského záchranného sboru, Zdravotnické záchranné služby, Policie ČR, tísňové linky 112, Horské služby Šumava a Informační a strážní služby Národního parku Šumava). Každá tabulka dále obsahuje velké písmeno, číslo a GPS souřadnice jednotlivého bodu. Osoba, která se ocitne v nouzi, nahlásí pouze písmeno a číslo, které traumatologický bod obsahuje. Záchranným složkám tak bude usnadněna lepší lokalizace místa události a mnohonásobně se zrychlí zásah v terénu. Národní park Šumava tak

velice přispěl k zajištění ještě větší bezpečnosti návštěvníků Šumavy.

Michal Jandura, náčelník Horské služby Šumava (Fotografie zachycují instalaci traumatologických bodů v terénu - archiv HS)

9. června 2010 ve věku nedožitých 48 let navždy opustil řady záchranářů Horské služby Šumava náš kamarád a kolega Oldřich Ondřej. Svůj život věnoval horám a záchraně lidských životů, jeho život se však zachránit nepodařilo. Jeho tragická smrt nás hluboce zasáhla a jeho odchod je pro Horskou službu ČR obrovskou ztrátou. Navždy budeme vzpomínat.

HASIČI města ŽELEZNÁ RUDA

www.HASICIZR.cz
 mobil: 724 347 596
 pevná: 376 397 150 e-mail: HASICIZR@seznam.cz

TI2 INTEGROVANÝ
 ZÁCHRANNÝ
 SYSTÉM **112**

**HASIČSKÝ
 ZÁCHRANNÝ
 SBOR** **150**

**ZDRAVOTNICKÁ
 ZÁCHRANNÁ
 SLUŽBA** **155**

**POLICIE POLICIE
 ČR** **158**

Vážení čtenáři,

v polovině uplynulého měsíce se nad Železnou Rudou museli sejít pravděpodobně všichni strážní andělé, neboť se zde přímo ve městě stala vážná nehoda, které si naštěstí nevyžádala žádné tragické následky, ať na železnici nebo přímo v ulicích. Mladí hasiči si užili svůj tábor na Antýglu a členové výjezdové jednotky procházejí praktickým výcvikem u Zdravotnické Záchrané Služby v Plzni. Nejen o tom všem, ale i dalším se dočtete na našich stránkách. Ve stručnosti níže.

Události za období: 5. červen – 4. červenec 2010

1x dopravní nehoda 3x technická pomoc 1x únik látek

16.6.2010 – Naše jednotka vyjela k odstranění následků nehody nákladního automobilu, který spadl mezi bytovky. Při našem příjezdu na místo nehody byl zraněný řidič v péči Horské služby Špičák.

Naloženému nákladnímu automobilu Liaz, který se otáčel nad kamenným mostem v ulici Pancířská, selhaly brzdy a začal se rozjíždět. Při snaze zpomalit řidič narazil do kamenného mostu, vedoucího přes železniční trať. Část mostu spadla do kolejí, nákladní automobil se odrazil zpět a za neustálého zrychlování pokračoval ulicí z prudkého kopce. Řidič prokličkoval mezi zaparkovanými automobily a v křižovatce ulic Šumavská a Pancířská vyletěl ze stráně mezi bytovky. Po pádu z pětimetrové výšky dopadl na kola a zabořil se do chodníku. Liazka se zlomila a z její kabiny vypadl řidič. Převážený náklad se naštěstí vysypal na opačnou stranu.

Jako první na místo dorazila Horská služba Špičák, která se postarala o zraněného řidiče a následně jej předala do péče ZZS Klatovy. Naše jednotka provedla protipožární zabezpečení

a zajistila místo nehody. Okamžitě byly odstraněny kameny z kolejí. To se ukázalo být velmi prozíravé, neboť dráhy zastavily provoz na trati až po opakované urgenci, kdy místem projely další vlaky. Nehoda si vyžádala několikahodinové vyšetřování Policií ČR.

Odpoledne se lehce zraněný řidič vrátil na místo události. Po vyšetření nehody začalo náročné vyproštění nákladního automobilu pomocí techniky, kterou si zajistil majitel havarovaného vozu. Kvůli prostoru, kam automobil zapadl, se musel jeřáb několikrát přemísťovat a naložení vraku na odtah trvalo téměř dvě hodiny. Kamenný most bude po delší dobu opravy uzavřen pro automobilový provoz. Provoz na trati není omezen.

26.6.2010 – Odstranění roje vos, které ohrožovaly obyvatele v Hojsově Stráži.

27.6.2010 – Další likvidace roje vos, které opět ohrožovaly obyvatele v Hojsově Stráži.

2.7.2010 – Odstranění úniku cca 15 litrů oleje z autobusu na čerpací stanici v Železné Rudě.

3.7.2010 – Likvidace vosího roje na Brčálníku.

Odborná stáž u Zdravotnické záchranné služby Plzeňského kraje

16.6.2010 – Naše jednotka vyjela k odstranění následků nehody nákladního automobilu, který spadl mezi bytovky. Při našem příjezdu na místo nehody byl zraněný řidič v péči Horské služby Špičák.

Naloženém u nákladním u automobilu Liaz, který se otáčel nad kamenným mostem v ulici Pancířská, selhaly brzdy a začal se rozjíždět. Při snaze zpomalit řidič narazil do kamenného mostu, vedoucího přes železniční trať. Část mostu spadla do kolejiště, nákladní automobil se odrazil zpět a za neustálého zrychlování pokračoval ulicí z prudkého kopce. Řidič proklíčkoval mezi zaparkovanými automobily

Hasičské soustředění mladých hasičů 15. 6. – 20. 6. 2010 Antýgl

V úterý 15. 6. 2010 jsme se všichni sešli v 8.00 před hasičskou zbrojnicí. S jediným cílem – odjet na Antýgl, kde strávíme šest dní na hasičském soustředění. Počte, co jsme naložili svá zavazadla, rozdělili jsme se do tří skupin, z nichž jedna jela nakoupit zásoby do Sušice, druhá odjela na Antýgl připravit tábor a třetí čekala na autobus na Smí. Když jsme se všichni sešli na Antýglu, připravili jsme oběd a dřevo na večerní táborák.

První den byl ve znamení odpočinku. Večer následovalo tradiční opékání buřtů a rozdělily se hlídky. Druhý den jsme po obědě vyrazili na naučnou stezku Povydří vedoucí podél řeky Vydry z Antýglu až na Čeňkovu Pilu. Po návratu do tábora nás nečekalo nic příjemného. Bohužel počasí nám neprálo a museli jsme proto tábor opustit. Nové útočiště nám poskytli hasiči ze Srní ve své klubovně, kde jsme sušili celý zbytek soustředění. Díky vydatným deštům jsme nemohli podnikat plánované výlety, a tak se trochu improvizovalo.

Navštívili jsme kolegy hasiče v Sušici a ve Stachách, tam i hasičské muzeum. Podívali jsme se na Svatobor a podnikli jsme celodenní výlet na Lipno. Tam jsme navštívili budovu elektrárny, kde nám promítli instruktážní film a poté jsme se přesunuli do města Frymburk, kde nás přivítali místní profesionální hasiči. Poslední večer jsme dopisovali deníky a někteří již spali, když nám vedoucí oznámili, že půjdeme na stezku odvahy. Něktorym z nás se ani trochu nechtělo, a tak jsme cca kilometrovou stezku absolvovali s jedním vedoucím. Po příchodu poslední skupiny a přepočítání skupin se zjistilo, že dvě skupiny chybí. Pak jeden z vedoucích vyslechl telefonát, že byly dvě skupiny uneseny. Všichni jsme se senkli a vydali se chybějící skupiny hledat. Přibližně po hodině se to podařilo a mohlo se jít na kutě. Ráno jsme se přemístili do tábora a začalo velké halení. Po uklizení místa tábořiště jsme se vydali zpět do Železné Rudy. Fotogalerie ze soustředění jsou na našich internetových stránkách.

*Patřik Soukup, vedoucí mladých hasičů
Zpravodaj: Filip Brož*

Šumava – Bavorský les, život-lidé-sousedé

Vychází obrazová kniha o Šumavě s názvem: Šumava – Bavorský les, život-lidé-sousedé autora Václava Chabna.

Připravil jste knihu o Šumavě. Odkdy Šumavu fotografujete a jak dlouho příprava knihy zabrala?

Šumavu fotografuji asi tak pět let. Kniha Šumava – Bavorský les, život-lidé-sousedé jsem připravoval přibližně tři roky. Ono dát dohromady 200 fotografií pro tisk knih, to vyžaduje nashromáždit asi tak 3000 fotek, aby bylo z čeho vybírat. A to nějaký čas vyžaduje.

Jak kniha vznikala?

O Šumavě dnes vychází spousta knih s různou tematikou a zaměřením. Ponejvíce jsou to obrazové publikace, které ukazují přírodní krásy této neobvyklé krajiny. Já, který na Šumavě již 10 let natrvalo žije a zúčastňuje se veřejného života, jsem si všimnul jedné věci: všechny tyto obrazové publikace ukazují šumavskou přírodu ve všech ročních obdobích, ale bez lidí, bez života. Kde jsou lidé, kteří tu žijí, kteří sem patří? Jakoby všichni fotografové zapomněli, že zde žijí lidé, kteří jsou nedílnou součástí tohoto regionu. Proto jsem se rozhodl, že celý tento region zmapuji a veřejnosti představím. Aby celý dojem byl ucelený, vybral jsem si českou i bavorskou oblast Šumavy od Nýrska po Stožec na české straně a od Furth im Waldu po Frauenau na bavorské straně.

Autor knihy

Co se vám na Šumavě líbí především?

Samozřejmě nejvíce se mi tu líbí ta úžasná krajina spojená s úžasnou historií. Stačí jen jedna kniha např. od Karla Klostermanna a člověk má jasno... Ale i když se každý s to uvědomuje, platí tu heslo jako ve velkém městě: "...furt se tu něco děje...", to právě

proto, že tu žijeme.

Vyhýbáte se na rozdíl od dnes už pověstného bestselleru Josefu Váchala a Zdeňka Roučky Šumava kouzelná a umírající, která vyšla loni, aktuálnímu tématu suchých lesů, proč?

Noto je dobrá otázka. Pro svou knihu jsem vybral jiné téma než je suchý les. Víím, že schází lesů je obrovský problém a tragédie. Ale já ukazuji ve své knize, jak jsem už řekl, život na Šumavě. A to jsou lidé při každodenní práci, oslavách a hlavně sousedské vztahy mezi Čechy a Němci. Šumavskou krajinou jsem tohle téma jen doplnil a zkrátil.

Procestoval jste velký kus světa. Je např. v Evropě nebo Africe podobný kus krajiny, který vám učaroval a vydat by na knihu?

Takových míst je ve světě víc, která bych rád popsal v knize a doplnil fotkami. Např. právě tu Afriku. Je to fantastický a rozmanitý kontinent, ale vydat knihu je drahá záležitost a výsledek v dnešním elektronickém světě velmi nejistý. Nebýt města Železné Rudy, nikdy by tato kniha o Šumavě nemohla vzniknout. Proto bych chtěl celému městu Železná Ruda a jejich zastupitelům poděkovat, že této knize pomohli na svět.

Takže na závěr nezbyvá než popřít, aby se kniha Václava Chabna čtenářům líbila a měla lehčí život, než měli lidé na Šumavě. Kniha se koncem července objeví na veřejnosti-řh-

Pod nejvyššími šumavskými hřebeny západní Šumavy

Tip na výlet

Pod hřebeny hor Velký Kokrháč (1229 m), Svaroh (1334m) a Jezerní hory (1343m) projíždíme po červeně značené turistické cestě a zároveň oblíbené cyklotrase Špičák (sedlo) – Černé jezero – Stateček pod Ostrým. Z několika míst je už odtud vidět hřeben po kalamitách, které postihly především nejvyšší partie Šumavy. Takové průhledy skrze lesy tu dříve nebyly. Ten, kdo se chce dostat na vrchol Svarohu, musí vyjít z Německa, tedy jet před Bavorskou Železnou Rudu směr Lohberg a auto nechat na parkovišti Scheiben. Odtud vede turistické značení na vrchol Svarohu a na hraniční chodník. Ale i z české strany jsou zajímavě neznačené trasy, po kterých lze přiblížit se hřebenům a vidět, jak v nejvyšších částech šumavských hor mizí přestárle lesy poškozené kalamitami. Červená značka ve směru Černé jezero – Stateček nás před Národní přírodní rezervací Blá strž dovědne ke křížovatce lesních cest. Dáme se po

neznačené, částečně zpevněné lesní cestě vlevo kolem informační tabule Lesů ČR. Po necelých dvou kilometrech dojdeme na křížovatku lesních cest ve tvaru T. Tady se dáme doleva a po jednom kilometru přijdeme těsně za mysliveckým posedem na křížovatku ve tvaru vidlice. Dáme se vpravo po šterkové cestě a zakrátko dojdeme na křížovatku šterkové cesty s trasou bývalého hraničního pásu (zářezů), vedoucí nahoru k hřebeni. Odtud je mimořádně krásný výhled do údolí Úhlavy. Můžeme si dobře prohlédnout,

jak se mění tvář našich hor. Tam, kde na hřebenech byl ještě před třemi lety starý les, dnes stojí jen ojedinelé stromy. Velké plochy jsou ale zalesněny a rostou tak nové lesy z výsadby. Můžeme tu sledovat i náročnou práci lesníků, kteří po Kyrillu z hřebenových

partii odkládili obrovské množství dřeva a zajistit lesy tak, aby deště na prudkých svazích nespálchly půdu. Zde totiž platí lesní zákon. Lesy v rezervacích zůstávají i po kalamitách tak, jak rozhodla příroda, popadané dřevo se neodvážejí. Výše zmíněný hraniční pás vede až ke státní hranici, ale necelá před ní začíná Národní přírodní rezervace Černé a Čertovo jezero, takže tento úsek není možné projít, i když odtud dohlédneme na hranici a můžeme tu vidět po hraničním chodníku chodit turisty z Bavorska. Hřebenové partie patří k nejživějším ekosystémům Šumavy (viz str.13). Vrátit se můžeme tak, že na křížovatce ve tvaru T pokračujeme další 3 km ke Statečku pod Ostrým a odtud do Hanrů. Smrkové lesy se střídají se smíšenými, hřeben je zalesněn stinným pásmem lesů. Cesta, kdysi hluboká, je pěkně opravena od Lesů ČR a je sjízdná i pro kola. *Radovan Holub*

Zajímavý cíl

Vich, tyčící se nad obcí Prášíly, dříve razývaný Polední Hora, je vysoký 1315 m. Na konci šedesátých let 20. Století byl na vrcholu Poledníku vybudován vojenský areál, který díky své poloze sloužil jako základna protivzdušné obrany státu a odposlechová stanice. Tu však po roce 1990 vojáci opusili a její činnost zastavili. Postupem dalších let byly přehlé vojenské objekty zbořeny a areál přestavěn pro účely turistiky. K 37m vysoké věži s 227 schody přibyla stavba sloužící jako kiosek a odpočinkové místo pro turisty. Vyhliďková běž byla dokončena v roce 1998 a 18. července téhož roku slavnostně otevřena pro veřejnost. Při výstupu na rozhlednu se postupně prochází třemi podlažními, které často slouží k různým výstavám fotografií, soch, keramiky a podobně. Tato vyhliďková věž naskytá návštěvníkům nevyšedlý, překrásný výhled až do několik kilometrů vzdáleného okolí. Navštívit ji můžete v období od června do října.

Ivana Vilišová, Informační turistické centrum Železná Ruda

ZE ŠKOLY**ČESKO-NĚMECKÝ PROJEKT
V KAŠPERSKÝCH HORÁCH**

24. 6. se pár vybraných žáků z 8. třídy zúčastnilo prezentace o historii Šumavy v Kašperských Horách. Byla tam naše ZŠ, ZŠ Sušice a ještě dvě další. Jednalo se o jednu část česko-německého projektu, do kterého se tyto školy zapojily. Prezentace byla v informačním středisku v Kašperských Horách. Žáci se dozvěděli o tom, jak to vlastně na Šumavě bylo se sklářstvím a jinými řemesly a zhlédli fotky ze staré Šumavy. Projekt tímto ale nekončí. Každá škola bude dělat prezentaci ze Šumavy v češtině a v němčině a na začátku září 2010 se pojedou na výlet do Německa, který bude zadarmo.

VÝLET DO PLZNĚ

Ve čtvrtek 24.6. se druhý stupeň základní školy vydal na výlet do Plzně. Jelo se do muzea zvaného Technania. Projekt Technania se snaží v určitých oborech přiblížit vývoj lidského poznání a ukázat, jak se toto poznání uplatňuje v technice. A potom se ještě jelo na zámek Kozel. Výlet se všem líbil a všichni si ho moc užili. Proto bychom chtěli poděkovat všem učitelům,

kterí se podíleli na organizaci
**FOTBALOVÝ ZÁPAS
VE ZWIESELU**

Školní fotbalový tým a třídy druhého stupně se zúčastnili fotbalového zápasu ve Zwieselu. Oba týmy hrály velmi dobře, a bohužel jsme prohráli, ale stejně nám naši fotbalisti vybojovali krásný pohár! :) Po zápasu se šlo do bazény, kde si všichni moc užili!

KONEC ŠKOLNÍHO ROKU

Školní rok končí a některým z nás začíná nová etapa života na střední. Někomu se od nás nechce a někdo se už od první třídy nemohl dočkat! :) Jak vlastně rozloučení se školním rokem vypadalo? Nejdříve měl pan ředitel proslov a udělovaly se ceny. Ceny byly za účasť v soutěžích. Žáci dostávali knížky, medaile apod. Potom měla každá třída a sbor vystoupení. Zpívalo se, tancovalo se a dokonce se i recitovalo!

No a nakonec se s námi zpěvem rozloučili devátáci. Bylo to moc hezký! :)

ANKETY:**Jak se Vám líbil výlet do Plzně?**

Výlet se moc vydařil, ta Technania byla super a Kozel taky! (Klárka Ž., 14 let)

Výlet byl super! (Klárka N., 15 let)

Nebyla jsem tam, byla jsem na

prezentaci v Kašperských Horách. (Anička P., 13 let)

Co budeš dělat o prázdninách?

Celý dva měsíce budu trávit v Plzni! (Klárka Ž., 14 let)

No, budu doma, pak u babi, pak na dovolený a během toho všeho budu hrát na bubny. (Bára P., 15 let)

Pojedu do Ostravy a potom budu jezdit po známých. (Anička P., 13 let)

ZA ŠKOLOU**LANOVÉ CENTRUM PROUD**

Pokud nemáte děs z výšek, tak si můžete užít zábavu i adrenalin v Lanovém centru! Můžou tam malí, mladí i staří! :) V červenci a srpna tam mají otevřeno od 10:00 do 12:30 a od 13:30 do 18:30! Otevírací doba se může kdykoliv změnit podle větrných podmínek.

Nachází se v Železných Rudě v lyžařském areálu Nad nádražím. Jedná se o verkovní areál, který nabízí programy pro skupiny a jednotlivce. Lepší je vzít si s sebou sportovní oblečení a obuv. Pokud chcete mít areál jenom pro sebe, tak si to musíte objednat už týden předem na e-mailu : ruda@vypalky.cz a nebo na čísle: 376 387 288! Pokud se chcete dozvědět víc, tak můžete na webových stránkách :

www.lanovecentrum.cz/zeleznaruda/

Veronika, Zata a Jiří, 8.tř.

Pracovník NP a CHKO Šumava v MŠ

Na konci školního roku navázala MŠ spolupráci s pracovníci CHKO Šumava paní Olgou Myškovou. Děti si vyslechly velmi zajímavé vyprávění o životě bobrů a o významu a struktuře lesa. Protože bylo špatné počasí a děti neměly možnost bobří hráze v Alžbětíně vidět na vlastní oči, zahrály si na bobry ve školce a z různého odpadového materiálu si bobří hráze a domky postavily samy.

Dopoledne s paní Myškovou bylo úžasné. Děti si ho pořádně užily a už se těší na další zajímavé téma v příštím roce.

Další zprávičky z MŠ

3. června zahrály nejstarší děti (čmeláci) krásnou pohádku Vepřové hody pro své

kamarády z I. a II. třídy ZŠ

22. 6. se celá MŠ počívala do pohádkové chalupy „Mlázovy“, kde byl pro děti připraven pestrý program:

- 1) Prohlídka výstavy pohádkových postavíček
- 2) Divadelní představení
- 3) Zdolání Rarášovy stezky
- 4) Procházka po okolí
- 5) Opekání špekáčků

Počasí nám přálo – děti se vrátily k rodičům sice trochu unaveně a umazaně, ale šťastně a spokojeně

V pondělí 29. června přijelo za dětmi do školky divadlo „Kašpárek“ s pohádkou O Koblížkovi.

Rozloučení předškoláky

Tradičně jsme školní rok zakončili slavnostním „výkopem“ do ZŠ. Budoucí prvňáčci byli pasováni šerpou a vzpomínkovým tričkem. Pěkné dopoledne ukončili v cukrárně Roklan, kam je na zmrzlinu pozvali její majitelé Markéta Hřebíková a Milan Hoják – děkujeme.

Také bychom chtěli poděkovat rodičům Ilonky Rödíg za pěkný výlet na Hojsovu Stráž do jejich penzionu Mirka. Děti měly možnost prožít velmi příjemné dopoledne s pestrým programem. Zároveň děkujeme za bohaté občerstvení ve formě ovocné a zeleninové mísy, domácí zmrzliny a grilovaných vuřtů. Všem se nám u Ilonky moc líbilo. LCH

Dům, který zaujme Osvěžovna Kandahár

„Osvěžovna Kandahár“ zaujme na první pohled. Nejen svým vzhledem, ale i názvem se odlišuje od ostatních provozoven v našem městě. Majitel a provozovatel Karel Hanzlík postavil vsutku originální dřevostavbu. Kousek od sjezdovky Belveder, pod úrovní silnice u malého rybníčku stojí „osvěžovna“, postavená jako replika staré šumavské chalupy. Karel Hanzlík spolu se svými přáteli začal stavět 13. 5. 2006. První hosty přivítal 4. 2. 2008.

Interiér je stejně originální jako exteriér. Všechno ze dřeva, na stropě masivní trámy, vše doplněno starými užitkovými předměty,

ale také nově vyrobenými dřevěnými doplňky, které si Karel Hanzlík zhotovil sám. Stavbě předcházela úprava Hanzlíkovy truhlárny v sousedství, aby v ní mohl zpracovávat kmeny stromů pro nově budovaný dům. Návštěvníci ocení nejen nápaditý interiér, ale také parkoviště, terasu, dětský koutek, výtečnou kuchyni a pilsenské pivo. V sezóně je otevřeno denně, a do budoucna plánuje majitel rozšířit kuchyňské zázemí, vybudovat ubytování pro hosty a na ohřev vody využívat solární energii. Návštěvníky „osvěžovny“ obsluhuje a také jim vaří, sám majitel, výborný kuchař, Karel Hanzlík.

Text a foto: Václav Čubr

Žijí mezi námi

František Písař

Ze Sušice do Železné Rudy

František Písař se narodil 24. května 1940 v Sušici. Do školy chodil v Hrádku u Sušice, kde tehdy rodina Písařova bydlela, a později v Kašovicích. Tatínek malého Františka pracoval na velkostatku hrádeckého barona a po roce 1945 získal část baronova vyvlastněného hospodářství v Kašovicích. Synové ale neměli příliš chuti pracovat v zemědělství, oba zajímala gastronomie. Ač nebylo jednoduché splnit si přání, František se v roce 1955 stal studentem hotelové školy v Mariánských Lázních a jeho bratr se vyučil číšníkem v Železné Rudě. Po maturitě v roce 1959 vyzkoušel mladý číšník práci v zařízeních Jednoty Sušice v Kašperských Horách, Sušici, Rejstejně, Smí. Pracoval i v centrále Jednoty v Sušici, ale kancelářské práce: „to byla otrava, to mě nebavilo.“ Ze Sušice do Rudy - nic překvapivého, řekne si leckdo. Ale pan Písař vzpomíná, jak poprvé byl v Rudě nakrátko v roce 1963: „Vůbec se mi tu nelíbilo. Tehdy mne ani nenapadlo, že bych se tu měl usadit na celý život.“ Ale o rok později se ozval pan Píša (pamětníkům to je známé jméno) z Hotelového podniku s výzvou: „Pojď na Rudu, potřebujeme tam mistra odborného výcviku.“ Nechal se umluvit a dnes nelituje.

Z Jezerky až do Javoru

Prvním působištěm mistra Františka byl hotel Jezerní stěna, zvaný všeobecně Jezerka. Tehdy to bylo nově vybavené zařízení. Proháněl zde učně v předmětu stolničení. Jelikož z každého slova je patrné, že pan Písař měl svou práci víc než rád, určitě byl mistrem náročným a přísným. Přes práci nakonec našel v Rudě a jejím okolí zalíbení. A pak... Přibližně ve stejné době přišly do Železné Rudy pracovat i dvě kamarádky, Jarmila a Helena. Prý na rok. A to se mýlily! Obě zde našly celoživotní partnery. Jarmila

se v roce 1971 stala paní Písařovou, Helena ještě dříve paní Vávrovou.

V letech 1967 - 1977 vedl František Písař restauraci Šumava, v roce 1976 otevřel nový, tehdy luxusní hotel Javor „Bylo to 10. prosince“, připomíná a dodává „Prvním vedoucím byl pan Novotný, dříve vedoucí hotelu Sirotek, provozním byl Jiří Vonásek a za technická zařízení zodpovídal Zdeněk

Dvořák. První vedoucí nebyl v novém místě příliš spokojen, dlouho na místě nevydržel. Už v roce 1978, 1. října, ho vystřídal pan Písař. „Hotel měl tehdy 43 zaměstnanců. Kromě hotelové a restaurační části jsme měli saunu, vinárnu a technický úsek. Hotel fungoval jako středisko odborného výcviku učňů, takže vše muselo být na nejlepší úrovni. V kuchyni přesně podle norem. Normy, to byla pro kuchaře bible.“

Hotel měl pověstnou a oblíbenou vinárnu, kde se čtyřikrát týdně hrálo. Střídaly se kapely UFO a Fáze. „Záviděli nám to hosté i z Prahy. Mezi hosty patřil i Miroslav Berka, člen skupiny Olympie. Mnoho z nás si určitě pamatuje přetlak zájemců o návštěvu.“ vzpomíná Písař. Javor byl v osmdesátých letech tzv. podpuťový hotel v tehdejších cestovkách Rekrea, Čedok. I kuriózní situace nastávaly. Nejzajímavější je asi příběh tureckého

velvyslance. Vybral si Javor k přespaní na cestě za svým kolegou do Německa. „My se všelijak vytáčeli v přesvědčení, že náš standard mu nebude po chuti (WC totiž v té době byly společné na chodbách),“ vypráví pan Písař, „ale to nevyšlo, velvyslanec byl neoblomný, přespí v Javoru!“ Nakonec vše vyřešily rozbité dveře. Chvilku před příjezdem hosta jimi prošel jistý opilý člověk a kromě střepů po sobě zanechal i stopy krve. A to tureckého velvyslance dokonale odradilo.

Po revoluci

Rok 1988 přinesl panu Františkovi zlom v životě. Práci v Javoru, jak říká, ne zcela dobrovolně, opustil. Vysířidal pak několik zaměstnání, na pancířské lanovce, v rekreačním zařízení Pozemních staveb a v hotelu Slavia. V roce 1994 se vrátil do hotelu Javor a jako učitel odborných předmětů tu zůstal do svého odchodu do důchodu v roce 1998. Přesto pracuje stále. A kde myslíte? Samozřejmě se stará o hosty, v rekreačním objektu ZKD Sušice.

Pana Písaře charakterizují i různé drobné příhody, jež si vybaví. Tak třeba - došlo-li k drobné nehodě v restauraci, náprava se za vedoucího Písaře dělala v noci, aby hosté nenašli nazatří zavřené dveře.

Nezanechatelnou kapitolou jeho života je i účinkování v ochotnickém souboru, kterému se věnoval v letech 1981 - 1989. Málokdo však ví, že František Písař byl také pilotem. Vlastnil dvousedadlové motorové letadlo a na staňkovském sportovním letišti absolvoval 150 letových hodin. Ke konci našeho povídání zavzpomíná na dřívější Rudu obyčejnou, plnou lidí úžasných svou prostotou. Změny v naší společnosti charakterizuje s patrnou skepsí: „Dřív jsme byli veselí chudáci, a dnes je kolem nás plno smutných zbohatlíků. Bohužel někdy to vidím obzvlášť ostře tady v Železné Rudě.“

A co by si přál? Abychom dokázali využít všech možností k práci, jež nám Šumava nabízí, aby všem trvalo pevně zdraví, aby byla práce.

Podle vyprávění Františka Písaře zapsala Věra Drahorádová

Trocha historie nikoho nezabije – z historie Železné Rudy (1. část)

Materiál k tisku připravil Roman Giňa, Muzeum Šumavy Sušice - Žel. Ruda ve spolupráci se Zdeňkou Řezníčkovou, ředitelkou Muzea Šumavy Sušice a Lidmilou Kováčovou, učitelkou v Železné Rudě.

Železná Ruda leží při řece Řezně v nadmořské výšce 754 m. n. m. Obchodní stezka, která tudy procházela, se nazývala Světelská podle města Zwiesel. Veda z Bavorska podle řeky Řezně přes Debník na Pancíř, Mústek a Prenet do vnitrozemí ke Klatovům. Využívána byla především k čovozu soli, později k vývozu olova a stříbra, dovozaného od 15. stol. v okolí Strážova.

Prvními majiteli Královského hvozdu byli páni z Boganu, kteří byli spřízněni s Přemyslovci. Bogenové už tehdy těžili v této oblasti hnědel a siderit. V r.1242 vymírá rod Bogenů a r.1246 vzniká spor o tuto oblast mezi Přemyslem Otakarem II. a Ottou II. Bavorským o dědictví Babenberské. Spory se řešily válkami. Později toto území držely mnohé šlechtické rody, mimo jiné i páni z Janovic. Janovičtí se snažili z tohoto území vyzískat co nejvíce a tak měli neustálé konflikty s Králováky, kteří se v této oblasti usadili již za bogenské kolonizace. Další majitel Pavel Kozska postoupil r. 1542 panství pánům z Gutštejna (dnes zřícenina hrádu u Konstantinových Lázní na Tachovsku). Jiří, hrabě z Gutštejna pronajímá r.1569 toto území Konrádu Gaislerovi z Nýrska a Melchioru Fiedlerovi z Pasova (některé prameny uvádí oba jako pasovské kupce). Ti nechávají vystavět na území Královského hvozdu první pec na tavení a zřizují důl na železnou rudu, jejíž ložiska zde byla objevena téhož roku. Postaven byl i hamr. Osada se nazývala Zum Eisenstein nebo Eisenbach. Od hraběte z Gutštejna panství odkoupili r.1579, ale již po pěti letech jej prodali Jiřimu Křištofovi hraběti ze Schwarzenberka, pánu na Landsberku. Tento rod zde vládl téměř sto let. Spřízněni byli s Nothafty, kteří tu panovali od r. 1676. Nothaftové vyřizovali veškeré veřejné záležitosti u České kanceláře dvorní až do čast, kdy vypukla Slezská válka (1740- 42). Uznávali tak příslušnost Železnorudska ke království Českému.

Obě Železné Rudy byly odděleny

Vleklé spory o území Železnorudska mezi Čechy a sousedním Bavorskem byly urovnány 3. 3. 1764 státní smlouvou, ve které je toto území definitivně připojeno ke Koruně České. Císařovna Marie Terezie r. 1765 s konečnou platností vyřešila hranice mezi Čechy a Bavorskem linií, která v nezměněné podobě zůstala zachována dodnes. Tehdy došlo i na rozdělení Železné Rudy na českou a bavorskou. Budovalo se ale na obou stranách dál. Wolf Jirďich hrabě Nothaft

z Wernberka obdržel od Zemské vlády povolení ke zřízení skelné hutě. První huť stávala v blízkosti dnešního kostela a sklo se zde tavilo od roku 1676 do roku 1715. Pravděpodobně v roce 1767 byla také vybudována huť pod vrchem, kterému se začalo říkat Hutní vrch (Huttenberg). Tu měl pronajmat Jan Jiří Hafentbrädel, který roku 1772 od Nothaftů skelnou huť i okolní lesy zakoupil. Po obou hutích se nic nedochovalo. V r. 1692 stávala v Eisensteinu pouze dřevěná kaple. Na jejím místě nechal hrabě Nothaft vystavět mezi lety 1729-1732 nynější farní kostel Panny Marie Pomocné z hvězdy. Duchovní zprávu zde vykonávali mniši cisterciáckého kláštera v Gotteszellu.

voj ŽELEZNÁ RUDA Kostel

Bavorském.

V letech 1757-1771 vlastnil panství Železnorudské Václav hrabě z Klenové. Roku 1771 umírá bezdětný a jeho dědicové prodávají panství Janu Jiřimu rytíři z Hafentbrádlů. S rozkvětem sklářství vzkvétalo i městečko. Roku 1772 zde žilo již 1500 obyvatel. V r.1797 se obec Eisenstein stává Městečkem dvorským (Hofmarkt Eisenstein). Až do roku 1809 náležela farnost eisensteinská k diecézi řezenské.

Pak přišla železnice

Roku 1859 koupil panství od Hafentbrádlů kníže Karel Anton Hohenzollern-Sigmaringer a v držení tohoto rodu bylo Železnorudsko až do roku 1923, kdy bylo panství předáno ministerstvu zemědělství.

Roku 1890 dostalo město opět právo kutací, ale nedošlo pak ani k pokusu o nové doložení. V roce 1911 mělo město již 2600 obyvatel a s připojenými osadami celkem 4261 obyvatel. Ve druhé polovině 19. stol. nastává úpadek skláren a koncem století zvolna zanikají.

Zároveň se však píše nová etapa historie: Roku 1873 byla sjednána stavba železniční tratě Plzeň-Železná Ruda. První úsek Plzeň - Nýrsko byl dán do provozu 20. září 1876. Trať na trase Nýrsko - Železná Ruda vede náročným terénem, který si vyžádal stavbu tří tunelů. Tunel před vrcholovou stanicí Špičák (835 m.n.m.) patří k nejdělským v České republice a měří 1747 m. Do Železné Rudy přijel první vlak o rok později, než do Nýrska.

tedy 20. října 1877 a z německé strany pak byla trať z Plattlingu dostavěna r.1877. Po vybudování železniční tratě Plzeň-Železná Ruda se Železnorudsko stává centrem zájmu turistů a začíná se rozvíjet cestovní ruch. Staví se hotely, penziony, lázeňské sanatorium, polostirství. Roku 1867 byla zřízena četnická stanice, roku 1872 poštovní a telegrafní úřad. Po čtyřech letech byl zaveden vodovod a elektřinou si lidé mohli posvítit už roku 1895.

Války rozvoji města nepřály

Doba nepřekojící klidu nastala s vypuknutím I. světové války. Většina mužů musela narukovat 26.6.1914 na ruskou frontu, odkud se jich více jak padesát již domů nevrátilo.

Jejich jména byla vytesána na žulových kvádrech pomníku umístěného nedaleko nádraží. Po vzniku Československé republiky roku 1918 obsadila Československá armáda hranice a r.1919 přijela do Železné Rudy rota vojínů I.praporu legionářů z Ruska. Dne 21.července 1919 se legionáři v Železné Rudě pod vedením četaře Františka Jelínka vzbouřili. (Podrobně - ZZ červen 2010)

Ve dvacátých a třicátých letech žilo město poklidně. Obyvatelé obou národů, Češi i Němci, se přizpůsobovali jazyku zákazníka. Cestovní ruch velice přispíval k prosperitě města. Postavily se nové domy, škola i reprezentativní vily. Lidé se živilo mimo jiné sběrem lesních plodů, a proto byla postavena zpracovna těchto plodů.

Vr.1935 vzrostl počet obyvatel již na 4500. 1.května 1936 bylo založeno Královické vlastivědné muzeum, které bylo umístěno v domě čp. 39 v Debnické ulici (dnes Sklářská). Rok 1938 přinesl do města napětí a neklid ve vztazích mezi Čechy a Němci. Jednání o požadavcích německé menšiny v Československu mezi Konrádem Henleinem a českou vládou se protahovalo a napětí v českém pohraničí stoupalo. Ve městě se tvořily skupiny „Ordnerů“, jejichž vyzývavost a drzost se více projevovovala po schůzi NSDAP v Nýrsku, již se zúčastnil sám Konrád Henlein. Na jaře 1938 se na hranicích u Železné Rudy střelelo. V létě roku 1939 mnoho lidí Železnou Rudu opouštělo. Češi odcházeli do vnitrozemí. Němci do Říše a němečtí příslušníci Sociálně demokratické strany do Holandska. Město se přes léto dosti vytlidilo. V časných ranních hodinách 19. 9. 1938 nacisté vytyhali a polámali sloupy, a když se proti tomu čeští zastupitelé ohradili, prohlásili jejich němečtí kolegové český jazyk v Železné Rudě za nesrozumitelný.

Poslední vlak ze Železné Rudy do Nýrska odjel 23. 9. 1938 a po jeho odjezdu byly vytyhány koleje ve špičáckém tunelu. Po skončení jednání v Mnichově 30.9.1938 obsadili fašisté město a pozatýkali Čechy kteří zde zůstali. Okamžitě bylo zřízeno gestapo, landra, berní úřad a pošta.

Z Železných Rud na vrchol Ostrého Stateček a Zadní Chalupy

V nitru přírodní památky Královského Hvozdu tróní v nadmořské výšce 1293 m vrchol Velkého Ostrého. Na špičce tvořené skálou je kříž a opodál na bavorské straně stojí fungující horská chata z roku 1897. Je v ní možné dokonce přespat. Díky hraničnímu přechodu pro pěší můžete sejít též na vrchol Malého Ostrého, který spolu s hlavním vrcholem vytváří siluetu, podle níž se Ostrý nazývá též „Prsa Matky Boží.“ Vy si k tomuto vrcholu můžete vybrat hned několik cest. První vede ze špičáckého Sedla po žluté kole: Černého jezera, dále pak již po červené k vodopádu Bílá Strž až k rozcestníku na Statečku. Tam odbočíte vlevo na modře značenou stezku a ta vás dovede k samotnému vrcholu Ostrého. Jako druhou cestu lze zvolit trasu z Hojsovy Stráže. Z contra obce, kam vás dovezde třeba autobus, sejděte po modré dolí k vlakovému nádraží. Pak pokračujte dále do údolí Úhlavy a osady Hamry. Zde odbočuje stezka prudce vzhůru a vede vás až k rozcestí u Statečku a dále k Ostrému. Tato druhá cesta je sice kratší, než trasa kolem Černého jezera, ale je náročnější. Další možností výstupu jsou z německé strany. Jako jednu z nejméně náročných tras doporučují turisté tato: autem přes hraniční přechod Bayerisch Eisenstein, za německou částí přechodu odbočte nahoru a pokračujte přes Lohberg a Lam směrem Lambach. Odbočíte se v Lamu na křižovatce u náměstí vpravo. Cca 1 km před Lambachem je odbočka vpravo do lesa. Lesní cestou můžete vyjet autem poměrně vysoko pod Ostrý. Tam je záhybné parkoviště. Od něj vedena cesta na Velký Ostrý, zpět můžete přes Malý Ostrý opět na toto parkoviště.

uvidíte zničenou budovu vojenské roty, která bývala zcela soběstačná. Mívali tu psy, koně i dobytek. Dnes jsou to ruiny. Kolem stavby jsou pochytnosti. Majitel, Správa NP a CHKO Šumava, by ji ráda zbourala a na místě postavila stylový kiosek s občerstvením. Pak vystoupáte do sedla pod horou Svaroh a odtud – pořád po červené - dolů k vodopádu a ke Statečku pod Ostrým. Stateček je historické místo - dřív tu stál statek. Je tu hezký výhled do údolí Úhlavy. A pak dál po horizontále kopírující státní hranici se vinete pod horou

Ostrý. Na kótě Lomnice 1015 m n.m. uvidíte nezačleněnou asfaltku vedoucí vlevo, tou se můžete mrlnout na státní hranici k hraničnímu mezníku 19/5. U hranice jste během pěti minut. Po tzv. hraničním chodníku se tu dá jít třeba až na Ostrý, cesta je romantická a značená dřevěnými šipkami „Zum Osser“, k Ostrému. Cestu po hraničním chodníku nelze zakázat, protože v bavorském pojetí patří hraniční chodník mezi tradičně používané turistické stezky. Pokud se nerozhodnete pro cestu po hraničním chodníku, pokračujete po červené a vzápětí začnete prudce klesat k Zadním Chalupám, dříve význačné šumavské osadě, která byla v padesátých letech srovnána se zemí Zadní Chalupy, to je dnes překrásná horská louka pokrytá nízkými stromy, břízami a ostricí. Je to přírodní památka. Na kraji Zadních Chalup můžete odbočit vlevo a juknout do Bavorska, tak dvě stě metrů lesem po značené cestě a jste za potokem v obci Rittsteig-Helmhof. Cesta přes hranici je značená. Na vlak do Nýrska můžete buď přes Německo (je nutno projet nebo projít Helmhof a Rittsteig) a použít přechod Svatá Kateřina nebo se dát přes české území ze Zadních Chalup po modré. Jestě jedna možnost: uprostřed Zadních Chalup zahnout doleva po české straně podél hranice na Svatou Kateřinu. Nalevo tu uvidíte neprodyšný buš, jaký tu zbyl po desítkách let nehospodářství a vojenského režimu. Divoká příroda dřívějšího hraničního pásma je vůbec krásná, ale krásné jsou i louky a dokonce malá polička, kterých je na bavorské straně o poznání víc. V Nýrsku se můžete zastavit v šenklu nebo v cukrárně a pak hup na vlak a zpátky na Špičák. 25 km, mělo lidí, hodně výhledů a místa, kde vám pod nohama kráče historie. -ri-

Na Modrý sloup a dál pod Roklan

Tento tip je jeden z nejzajímavějších na Šumavě. Ale je časově i fyzicky náročný. Proto uvádím i časy. Jinak by se také mohlo stát, že na tomhle krásném výletu uvázneme uprostřed cesty. Časy příchodů jsou s rezervou, aby turista stihl odpočinek, svačinu, kochání se apod. Za výchozího si zvolíme Železnou Rudu. Použijeme zelený autobus Železná Ruda – Kvilda s odjezdem v 7.30, v Modravě vystoupíme v 8.40. Vydáme se po tzv. Nové Březnické cestě směrem na Březník, vzdálenost 7,5 km. Za křižovatkou cesty Na Ztraceném přijdeme k pásnu suchého lesa, který byl v minulých letech masivně podsazován a v dolních partiích se opět zelená. Po levé straně je také zážitková trasa, kde je možné prohlédnout si místa umělého i přirozeného zmlazení. Předpokládáme, že na Březník dorazíme v 10.30. Pak pokračujeme po žluté značce na Modrý sloup. Ide o 4,5 km dlouhou cestu, která vede oklikou po dřív zakázané cestě na Pytlácký roh, z ní odbočíte srmou pěšinou na horu Špičník a v oblasti Špičníku se napojuje na tzv. hraniční chodník. Je to úzká pěšina, kterou je možné v období 15. 7.-15. 11.

volně používat kromě úseku Špičník-Velký Roklan. Kromě dvou výjimek (Modrý sloup a Gisenget) je hraniční chodník přístupný jen z bavorské strany. Na české straně byly nejprve vojenské zátarasy, později po roce 1990 sem

nebylo možno chodit kvůli ochraně přírody. Na křižovatce pěšiny a hraničního chodníku narazíme na zákaz vstupu do „území s omezeným vstupem“, jenž podle zatím dostupných informací odporuje zákonu o státních hranicích nařizujícímu, že hraniční chodník a značky musí zůstat přístupné.

Cestou si prohlédneme partie suchého lesa, který postupně (a ještě před Kyrilleem) zahynul po kalamitách a ještě se příliš neobnovil. S výhledem na mokřady a rašeliniště Luzenského potoka pod Hraníční horou

dojdeme na Modrý sloup, historický hraniční přechod na obchodní stezce mezi Bavorskem a českými zeměmi, dříve tu stávaly „modré“ hraniční kameny nebo modrý znak. V každém případě bylo místo označeno, protože tu probíhala kontrola pašeráků. Předpokládáme, že na Modrém sloupu budeme v poledne.

Po nezačleně, široké cestě pokračujeme teď už po německém území 20 minut k tzv. Skleněné arše znázorňující zranitelnost přírody v lidských rukou, možná i křehkou bárku přírody, ochraňovanou lidskou dlaní. Tady se vydáme po „evropské značce“ - zelený trojúhelník na Velký Roklan. Jde o jednu z nejkrásnějších a nejpoučnějších tras Národního parku Bavorský les. Vede mířky, kde byla ponechána po kalamitách příroda přirodě. Po dvou a půl hodinách cesty uschlým i zmlazeným lesem se dostaneme do lokality pod Blatným vrchem, zvané Rachel Diensthütte. Tam cestu ukončíme. V chatě si můžeme dát velmi dobrý místní makový koláč za dobrou cenu. Jsme sice již prakticky v oblasti Velkého Roklanu, ale cesta na Roklan trvá ještě dvě hodiny, takže ji na tomto místě nedoporučuji. Od Rachel Diensthütte použijeme bavorský zelený Igelbus s odjezdem 17.05. V autobuse zakoupíme ➡

Něco o přírodě: Unikáty ptačí fauny Královského hvozdu

Královský hvozdu je geomorfologický okrsek a severozápadní výběžek Železnorudské pahorkatiny. Je to výrazný horský hřbet na česko-bavorských hranicích, nad údolím Úhlavy s nejnvýznamnějšími vrcholy Jezerní hory (1343 m), Svarohu (1333 m) a Ostrého (1293 m). Vlvy ledovcové modelace ve vrcholových partiích Královského hvozdu jsou patrné jako četné skalní útvary (Ostrý, Špičák) či jezera (Černé, Čertovo jezero).

z cca tři přežívajících populací tetřeva ve střední Evropě. Přitom početnost šumavské populace do 300 jedinců (včetně německé strany Šumavy), není nikterak vysoká a pohybuje se spíše na hranici přežívání. V oblasti Královského hvozdu se vyskytuje celá

Navazující lesní ekosystémy jsou do značné míry ovlivněny lidskou činností. V tomto území přežívají reliktní druhy ptáků jako například tetřev hlušec (Tetrao urogallus), jeřábek lesní (Bonasa bonasia) některé druhy sov, jako sýc rousný (Aegolius funereus) nebo naše nejmenší sova kulíšek nejmenší (Glaucidium passerinum), šplhavec datlík tříprstý (Picoides tridactylus) nebo kos horský (Turdus torquatus).

Výše jmenované druhy jsou zvláště chráněnými dle vyhlášky č. 395/1992 Sb. a zákona č. 114/1992 Sb. o ochraně přírody a krajiny, přičemž u některých druhů je jejich početnost v evropském či národním měřítku velmi nízká. Obecně tyto druhy ptáků více méně preferují staré, rozvolněné, horské smrkové porosty. Právě úbytek vhodných biotopů (tetřev, sovy, datlík) či přímé pronásledování (tetřev) jsou hlavními důvody úbytku kyselí ložných ptačích druhů. Zbytky vhodných porostů se nalézají již jen ve vrcholových partiích Královského hvozdu, zejména Jezerní hory, Svarohu či Ostrého. Nejvhodnějším modelovým příkladem je tetřev hlušec, kriticky ohrožený druh lesního kma, jehož současné živočišné populace se v České republice vyskytuje pouze na Šumavě a je jednou

pětina šumavské populace tetřeva, přičemž nejvýznamnějším místem jsou svahy Jezerní hory a Svarohu, kde se vyskytuje cca 40 ptáků. Dalším kriticky ohroženým ptačím druhem spjatým s ledovci vymodelovanou Jezerní horou, je sokol stěhovavý (Falco peregrinus). Tento vzácný dravec, jehož populace byly v jeho celém areálu rozšířeny během druhé poloviny 20. století téměř na vyhynutí, pravděpodobně jako první úspěšně hnízdil v této lokalitě v rámci celého území ČR při opětovném nárůstu početnosti druhu koncem 80. let minulého století. Datlík tříprstý je nehojným šplhavcem, jehož hlavní potravou jsou vývojová stadia a dospělci podkorního hmyzu, zejména kůrovců a tesaříků. Kromě Šumavy a Novohradských hor se v ČR vyskytuje již jen v Moravskoslezských Beskydech. Potravně i hnízdními možnostmi je vázán především na fázi rozpadu lesa a jako druh hnízdící v dutinách, které si sám vytváří, je důležitý pro další druhy ptáků, které si dutiny nevytváří, ale v dutinách hnízdí, např. kulíšek nejmenší. Hustota datlíka je spojena s dostatkem potravní nabídky, která je zase limitována množstvím odumírajících a mrtvých stromů. Při kůrovcových gradacích na dané

ploše dosahují počty datlíků mimořádných hodnot.

Tyto příklady demonstrují vzácnost přírodních procesů a na ně vázaných ptačích populací oblasti Královského hvozdu, vrcholů Jezerní hory a Svarohu, která je v současné době nejvíce ohrožena negativními aspekty rozvoje lidské společnosti. Zejména se jedná o rozvoj masových volnočasových aktivit (lyžování, cyklistika), s nimi spojených staveb (sjezdovky, lanovky, aj.) a tím zvyšováním tlaku na

zbyvající lokalitě s přežívajícími vzácnými druhy živočichů. Míra rušení lidskými aktivitami v těchto místech (frekvenčně i plošně), zejména v kritickém zimním období a v období hnízdění a vyvádění mláďat, je pak limitujícím faktorem pro výskyt a existenci těchto druhů. Nedělejme z území, které je

svým unikátním bohatstvím ojedinelé, překážku. Naopak, využijme jej ke svému prospěchu, aniž bychom jej poškozovali. Zvláště chráněná území by měla být také pro lidi. Ovšem míra využívání těchto území je odlišná, a pokud

je chceme zachovat, je nutno ji respektovat. Jinak zde budeme mít jeden velký sportovní areál v atraktivním prostředí, které v konečném důsledku svou atraktivitu ztratí. *Tomáš Lorenc* Autor pracuje jako ornitolog v Oddělení zoologie správy NP a CHKO Šumava. Zabývá se hlavně vývojem populací zvláště chráněných druhů ptáků s navazující tvorbou vhodných managementových opatření.

Obr.č.1: Samec tetřeva hlušce v toku - autor Marek Drha

Obr.č.2: Mláďde sokolastěhovavého.

Obr.č.3: Datlík tříprstý

Obr.č.4: Kos horský - autor: Přemysl Vaněk

(Č. 2, 3 - archiv redakce)

Tento tip je jeden z nejzajímavějších na Šumavě. Ale je časově i fyzicky náročný. Proto uvádím i časy. Jinak by se také mohlo stát, že na tomhle krásném výletu uvážneme uprostřed cesty. Časy příchodů jsou s rezervou, aby turista stihl odpočinek, svačinu, kochání se apod. Za východíste si zvolíme Železnou Rudu. Použijeme zelený autobus Železná Ruda – Kvilda s odjezdem v 7.30, v Modravě vystoupíme v 8.40. Vydáme se po tzv. Nové Březnické cestě směrem na Březník, vzdálenost 7,5 km. Za křižovatkou cesty Na Ztraceném přijdeme k pásmu suchého lesa, který byl v minulých letech masivně podsazován a v dolních partiích se opět zelená. Po levé straně je také zážitková trasa, kde je možné prohlédnout si místa umělého i přirozeného zmlazení. Předpokládáme, že na Březník dorazíme v 10.30. Pak pokračujeme po žluté značce na Modrý sloup. Jde o 4,5 km dlouhou cestu, která vede oklikou po dřív zakázané cestě na Pytlácký roh, z ní odbočuje strmou pěšinou na horní Špičák a v oblasti Špičáku se napojuje na tzv. hraniční chodník. Je to úzká pěšina, kterou je možné v období 15. 7.-15. 11. volně používat kromě úseku Špičák-Velký Roklan. Kromě dvou výjimek (Modrý sloup a Gsengot) je hraniční chodník přístupný jen z bavorské strany. Na české straně byly nejprve vojenské zátarasy, později po roce

19. června se se svými farníky rozbouřil dlouholetý duchovní správce farnosti páter Zdislav Pešat (na fotografii druhý zleva). Protože jej k tomuto kroku přiměly zdravotní důvody, přejeme páteru Pešatovi šťastnou léčbu a brzký návrat mezi své farníky. Redakce ŽZ.

Ze života Šumavy: Mezi Markomany a Bóji – 6.část

Autor: Julius Komárek, český učitel, vědec, spisovatel (15. srpna 1892, Železná Ruda - 7. února 1955, Praha) vystudoval gymnázium a přírodní vědy. Od roku 1932 byl řádným profesorem zoologie a přednostou II zoologického ústavu Karlovy univerzity. Když byl 31. října 1921 zřízen v Praze Výzkumný ústav lesnický, byl jeho vedením pověřen profesor Komárek. Byl jedním z iniciátorů zřízení národních parků v Tatrách a na Šumavě. Podrobně jsme o životě a díle Julia Komárka psali v lednu a únoru 2010.

Kvadrání připravil Josef Růžička, Plzeň

Byl tu jeden hajný, známý modrovous, který rok co rok postavil jeden nebo dva takové kůžce za utracené dušičky. Je vidět, že starý zvyk Sparťanů, zbavovat se nevhodných dětí, měli také Bójové. Přesto byly rodinné poměry velmi ustálené. Rozvod neexistoval. Rodina také nikdy nezačínala svatbou. K tomu bylo třeba peněz a to byla škoda. Obvykle se odbývala svatba až po létech, až muž se ženou něco naspeřil. Nevěsta měla na hlavě šlojír a nejstarší dcera nesla mamince k oltáři na polštáři myrtový věneček nevinnosti. Jak je vidět, bylo pořádání svatebních a rodinných zvyků obrácené než v ostatní Evropě.

V ročníkch nebývaly těžké rozkoly. Bylo-li něco podobného v zárodku, spravilo se to tím, že muž ženě mlčky nařezal. A bylo zase všechno v pořádku. Dobu narození dětí rodiče obvykle neznali, protože děti se rodilo příliš mnoho a narození nebylo něco tak slavného, aby to bylo pamatováno. Pan farář to měl stejně poznamenáno při křtu. Děti pracovaly doma, pásky, sbíraly lesní plodiny a pokládaly školu za zbytečný balast, řídice se názory rodičů. Ze všech narozených dožítka jen

malé procento, ostatní umřely. To byla vůle Páně a nikdo se nad tím nepozastavoval. Bůh uchová, aby se šlo kvůli nemocnému za doktorem. Při odlehlosti bydlíšť a neschůdnosti cest to ani nebylo možné. Ani se zlomeninami končetin se tak nečinilo. Byli tu místní znalci, kteří takové věci spravovali, a celkem bylo uzdravenému jedno, jestli je noha nějak kratší neb od stává pocivně od těla. I tak se dalo chodit, ba dokonce o pouti tančovat. Domácí lékařské prostředky nebyly zvlášť složité. Bylinami se mnoho neléčilo, protože tu v chladném kraji byla vegetace málo rozmanitá. Důležitým prostředkem byl kravinec. Umřel-li někdo v kruté zimě při vysokém sněhu na některé z horských samot, byl zatím uložen do sněhu, a teprve později, když to počasí dovolovalo, byl odvezen na společný hřbitov. Často to trvalo měsíce. Vesnice byly ovšem mnohem civilizovanější, což byla zásluha farářů. Zvláštním fetišem bylo umřelčí prkno, o němž se musím zmínit, protože sousedící Češi tuto věc neznali. Mrtvoň byla položena na úzké, dobře ohoblované smrkové prkno, na němž ležela až do pohřbu. Pro konzervaci ve sněhu to bylo dost důležité a snad se to tímto způsobem vyvíjelo. Po pohřbu bylo pak prkno nalakováno bílou barvou a písma znalý malíř namaloval do záhlaví umřelčí lebku nad zkříženými hnáty a ozdobně vepsal jméno i celý případ úmrtí. Takto ozdobená totémová umřelčí prkna byla kolmo zabodnuta do země, a to na určitých, opuštěných a smutných místech. Tak vznikla celá zdánlivá pohřebišť, kde umřelčí desky stály v řadách neb v půlkruhu. Desky svítily svou bělí i v noci a byl to opravdu zásmušilý dojem. Žádají z Bójů, jmenovitě ženského pohlaví, by nebyl šel za noci okolo. Zřejmě tu šlo o zbytek

pohanského obřadu, který se udržel aspoň formálně, když bylo nařizováno mrtvoľy klást na hřbitovy. Pro zajímavost připomínám, že nápisy se nedály v domorodé řeči Bójů, nýbrž v markomanské němčině.

Podobná směs křesťanství se starými bójskými obyčejí byla vůbec přiznačným jevem v tomto národě. Jinak byl ovšem myšlenkou a duchovní život mých Bójů velmi jednoduchý. Není mi známo, že by z mého lidu byl někdy vyšel nějaký talent básnický, hudební neb malířský. Celkem vzato musím duševní vlastnosti Bójů prohlásit za nevalné. Snad se inteligence nemohla ani rozvinout při těžké, manuální práci, vykonávané obyčejně o samotě. Z této osamělosti asi vyplynulo velmi skrovné užívání řeči jako dorozumivacího prostředku. Symbolika dorozumivací používala jazyka velmi málo. Bylo to o něco složitější než u jelenů neb medvědů. Také Bójové si všelijak ukazovali. Dřevaři spolu pracovali celý den v lese, aniž vůbec promluvíli. Pozoroval jsem například dva bratry u nás na dvoře, kteří celý den pilně řezali palivové dříví. Nepadlo mezi nimi slovo a když se loučili, začali se místo pozdravu jenom zabít. V této nemluvnosti předstihli, myslím, i Angličany.

Hledáme číšníky a servírky pro práci
v SRN.

Pracovní povolení a znalost německého jazyka nutné.

Tel. 724 270 977, 724 039 800

Je zřizování nových bezzásahových území v Národním parku Šumava legální?

Zu kolik let se mrtvý les obnoví?

Nikdo nepochybně bezzásahová území v národním parku. Problém je v tom, že národní park je na Šumavě od roku 1991, a přesto neexistuje koncepce, která by stanovila rozlohu území, kde se nebude zasahovat proti kůrovci. Jednou se mluví 20 procentech rozlohy parku, podruhé o 30 nebo dokonce o 75 % bezzásahovosti. Na půmou otázku, zda a kdy se napadené pomsty samy obnoví, nezná nikdo odpověď. Odborníci z Jihočeské univerzity zjistili, že se porosty samy obnovují, ale že to bude záležitost desítek let. Existují však i názory, jak přeměňovat monokulturální les na les podobný lesům, které kdysi na Šumavě rostly postupy, které nezmění na tisících hektarech životní prostředí pro chráněné ptáky a které zachovávají i další funkce normální lesnaté krajiny. Necháme – li se unášet vzletnými, ba i sympotickými slogany „nechme přírodu přírodě, ta to ví nejlépe“, nebo „kůrovec je porodníkem nového lesa“, popíráme staleté zkušenosti lesníků a souhlasně asistujeme u změn, které krajiny

pozaamennají na desítky let. Posláním Národního parku Šumava je jasné definováno zřizovacím nařízením vlády ČR a nelze si jej vysvětlovat, jak se to kdy hodí. V žádném případě není posláním NPŠ vytváření tzv. divočiny. Stejně tak nelze spojovat suchý les s pojmem přírodní les. Pokud někdo tvrdí, že suchý les není mrtvý, nelze tvrdit, že je přirozeným prostředím pro ptáky a dalších druhy. Av suchém lese také ptáci semena neroznášejí, protože suchý les, ani případně zmlazení semena neplodí.

Kůrovec na Šumavě vyhrál nad zdravým rozumem

Ekologové usilující nastolit na Šumavě „divočinu“ rádi citují spisovatele Klostemanna, jako by hledali oporu pro své názory. Spisovatel však byl velkým znalcem Šumavy a věděl, jakou pohromu kůrovec představuje. V románu V ráji šumavském píše o kůrovci „nikdo by neřekl, že poměrně tak krátkou dobou může krajina tak důkladně změnit ráz svůj. Ten tam byl svého druhu jediný prales smrkový- co vichřice

nevvrátila, nakazil kůrovec, a vše, vše to polehlo, takže celá ta končina není do dnešního dne nic, než jedna velká světina, pokrytá neprostupným malinovým vršem, černým jahodím a takovou vysokou travou, že člověk se v ní trátí“. Básník Ladislav Stehlík ve třetím dílu Země zamyšlené vzpomíná při návštěvě Pramenů Vltavy na Jana Nerudu, když jej cituje „jž jsme u pramene staré Vltavy, zde ještě pramlad'oučké, bublavé, dětsky připomělé. A starý prales dívá se do jejích jiskrných očí a rozstírá svůj plášť, aby jí slunce neublížilo“. Je to již 40 let, kdy se Stehlík po této Nerudově citaci v knize ptá – co byste asi napsal dnes u Pramenů Vltavy, můj drahý básníku? Nevím, co by Jan Neruda napsal v roce 1907, ale od té doby už starý prales dnes nerozstírá svůj ochranný plášť nad pramenem, protože jej lemují zcela uschlá, torza smrků. Stalo se to v důsledku protestů ekologických organizací proti kácení kůrovcem napadených stromů. Nadšenci svůj protest vyhráli a stromy uschly. ➡

Zdravíme všechny příznivce adrenalinových zážitků! V sobotu 19. 6. se v Železném Rudě na Harakiri water jump uskutečnilo otevření sezony 2010. Při přípravě akce se Harakiri adrenalin park rozrostl o trampolinu, slack line a stolní fotbal, takže byla jistota, že si každý návštěvník přijde na své. Díky sponzorům se závodilo o ceny v hodnotě 40 000 Kč a prize money 5000 Kč, což přilákalo i českou špičku freeskingu.

Akce měla začít v 10.00, ale kvůli špatnému počasí se start opozdil a jezdci se začali rozehlívat - nebo spíše ochlazovat - tréninkovými skoky až kolem poledne. To už se počasí umoudřilo a ukázalo se sluníčko, které přitáhlo první diváky. Přihlásilo se pouze 14 jezdců, ale o kvalitu nouze nebyla. Tradičnímu účastníkovi a dvojnásobnému vítězi loňských akcí Kubovi Štěpánovi, stál v cestě za zlatým hattrickem Dan Koudelka, který od prvních skoků potvrzoval svoji

formu ze zimy. Mezi snowboardisty byla převaha Tomáše Běla od počátku zřejmá. Svůj talent však ukazoval Kuba Mareš - ve volném skákání vždy předváděl solidní výkony, které se mu však v minulosti nepodařilo zopakovat v závodech.

Jely se dva kvalifikační skoky. Všichni závodníci postoupili do finále. To se jelo formou hodinového jamu, při kterém se hodnotilo pět skoků. Ještě před začátkem finále se vyhlásila půlhodinka na best trick. Jezdci předváděli ty nejobtížnější skoky - Rodeo 900, double frontflip, rodeo 720 japan apod. Jako vždycky se nenechala zahánět jediná dívka ve startovním poli Bára Možná - backflipy, sideflipy a 540 mute grab se neztratili ani v konkurenci nejlepších mužů!

Před vyhlášením výsledků závodu se uskutečnil ještě best performance event na trampolině, který pro sebe rozhodl Klasník (Martin Klasna) z KT crew. Sázal triky v neuvěřitelném tempu celou minutu a dokázal, že špičkový freeskier musí mít i špičkovou kondici! Dalším vedlejším kláním byla soutěž o batoh na slack line. Tady bylo cílem ujít 15 metrovou

vzdálenost, což opravdu není snadné, přesto jsme měli dva vítěze: Kristýnu a Dudáka (Jakub Paďeček). O batoh se nemuseli dělit, protože jsme měli slušnou zásobu triček. Poté už se mohlo přistoupit k vyhlášení výsledků.

Muži snowboard - 1. Tomáš Běl, 2. Jakub Mareš, 3. Adam Arnošt a Ondra Morávek

Muži freeski - 1. Dan Koudelka, 2. Jakub Štěpán, 3. Honza 'Holas' Holý

Ženy freeski - 1. Bára Možná

Večer akcička pokračovala party v iNet cafe s kapelami DNS a Headdown. O té se nebudu rozepisovat, protože kdo jednou zažil party pořádanou HG ví, co ho čeká, kdo ne, má další šanci již 24. července! Záběry z celé akce můžete vidět na Očko TV v pořadu DJ divák. Vysílací termín se dozvíte na www.harakirigang.cz. Na závěr je třeba poděkovat sponzorům, bez nichž by se akce neuskutečnila: **Hannah, MOAB.cz, Windsurfing Karlin, Sport Roth, Extreme Distribution, Hack snowboards, Butyskaf, Electric, Dickies, Kiss Proton, Freeride.cz, TV Očko, Richard "Riči" Brož**

Za kolik let se urtvý les obnoví?

Nikdo nepočítá, jak dlouho se obnoví území v národním parku. Problém je v tom, že národní park je na Šumavě od roku 1991, a přesto neexistuje koncepce, která by stanovila rozlohu území, kde se nebude zasahovat proti kůrovci. Jednou se mluví 20 procentech rozlohy parku, podruhé o 30 nebo dokonce o 75 % bezzásahovosti. Na přímou otázku, zda a kdy se napadené porosty samy obnoví, nezná nikdo odpověď. Odborníci z Jihočeské univerzity zjistili, že se porosty samy obnovují, ale že to bude záležitost desítek let. Existují však i názory, jak přeměňovat monokulturální les na les podobný lesům, které kdysi na Šumavě rostly postupně, které nezmění na tisících hektarech životní prostředí pro chráněné ptáky a které zachovají i další funkce normální lesnaté krajiny. Necháme - li se unášet vzletnými, ba i sympatickými slogany „nechme přírodu přírodě, ta to ví nejlépe“, nebo „kůrvec je porodníkem nového lesa“, popíráme staleté zkušenosti lesníků a souhlasně asistujeme u změn, které krajinu pozaamenají na desítky let. Poslání Národního parku Šumava je jasně definováno zřizovacím nařízením vlády ČR a nelze si jej vysvětlovat,

jak se to kdy hodí. V žádném případě není posláním NPŠ vytváření tzv. divočiny. Stejně tak nelze spojovat suchý les s pojmem přírodní les. Pokud někdo tvrdí, že suchý les není mrtvý, nelze tvrdit, že je přirozeným prostředím pro ptáky a dalších druhy. A v suchém lese také ptáci semena nerozšiřují, protože suchý les, ani případné zmlazení semena neploží.

Kůrvec na Šumavě vyhrál nad zdravým rozumem

Ekologové usilující nastolit na Šumavě „divočinu“ rádi citují spisovatele Klostermanna, jako by hledali oporu pro své názory. Spisovatel však byl velkým znalcem Šumavy a věděl, jakou pohromu kůrvec představuje. V románu V ráji šumavském píše o kůrovci „nikdo by neřekl, že poměrně tak krátkou dobou může krajina tak důkladně změnit ráz svůj. Ten tam byl svého druhu jediný prales smrkový- co vichřice nevyvrátila, nakazil kůrvec, a vše, vše to polehlo, takže celí ta končina není do dnešního dne nic, než jedna velká světlina, pokrytá neprostupným malinovým, vřesem, černým jahodím a takovou vysokou travou, že člověk se v ní trápí“. Báseň Ladislav

Stehlík ve třetím dílu Země zamyšlené vzpomíná při návštěvě Pramenů Vltavy na Jana Neruda, když jej cituje „jž jsme u pramene staré Vltavy, zde ještě pramladoučké, bublavé, dětsky připitomělé. A starý prales dívá se do jejich jiskrných očí a rozstírá svůj plášť, aby jí slunce neublížilo“. Je to již 40 let, kdy se Stehlík po této Nerudově citaci v knize ptá - co byste asi napsal dnes u Pramenů Vltavy, můj drahý básníku? Nevím, co by Jan Neruda napsal v roce 1970, ale od té doby už starý prales dnes nezestírá svůj ochranný plášť nad pramenem, protože jej lemují zcela uschlá, torza smrků. Stalo se to v důsledku protestů ekologických organizací proti kácení kůrovcem napadených stromů. Nadšenci svůj protest vyhráli a stromy uschly. Bohužel kůrvec napadl i stovky dalších stromů starých až 350 let.

Těžby v Národním parku Šumava razantně rostou

Šumava, byť monokulturální, byla územím s největší plochou lesů ve Střední Evropě. Není to však zásluha těch, kteří ji dnes přetvářejí s pomocí kůrovce a bez jakékoliv odpovědnosti, protože úspěch

Ohlasy čtenářů.

V posledním čísle Železnorudského zpravodaje jsme v článku o Jiříkově dvoře napsali, že kaplička ještě do roku 2001 sloužila jako koňská maštaľ. Na tento článek jsme obdrželi následující reakci:

Chtěli bychom se ohradit ohledně vašeho článku v květnovém vydání Železnorudského zpravodaje o Jiříkově dvoře na Špičáku.

Zvláště potom se nám nelíbí tvrzení, že kaplička sv. Antonína byla využívána ještě v roce 2001 jako koňská maštaľ. Vaše tvrzení se nezakládá na pravdě! Pravda je taková, že naše rodina na vlastní náklady nechala z této kapličky v roce 1993 vykládit metr ovčího hnoje a stará hnojiva, která se zde byla za Státních statků Dešenice skladována. Dále byla opravena ceňá sířecha a zasklena všechna okna včetně věžičky. Od té doby nebyl žádný dobytek ani koně v kapli ustájen.

Zároveň na volném prostranství okolo kaple a obytného domu byly zlikvidovány dřevěné zchátralé budovy po původních osadnících. Celá plocha byla upravena a zatravněna do současné podoby a slouží jako příležitostná pastva pro koně.

Zádáme Vás tímto o písemnou omluvu a uvedení informací na pravou míru. Spozdraven rodina Kořánova.

Železnorudský zpravodaj se za mylný letopočet omlouvá. -red-

Železná Ruda
Obchodní dům, ulice 1. máje

coop TIP

DOMÁCÍ LÉKÁRNA
... a zdraví je Vám na dosah!

Nyní ve vaší prodejně COOP

- bylinné čaje podle receptur bylináře Pavla Váni
- léčivé masti
- sirupy
- vitaminové doplňky
- vláknina Psyllium

coop
COOP VĚCI INO DOBRĚ

www.zkdsusice.cz

Český výrobek

Lekce aktivity

Uplakaně, deštivě odpoledne jednoho dne minulého měsíce. V infocentru se před deštěm schovává asi osm turistů, vesměs otrávených počasím. V tom se pomalu otevírají dveře, ke kterým všichni otáčejí oči jako by očekávali, že se něco bude dít. A děje se. Pomalým krokem vchází stařeček se stařenkou a s úsměvem se rozhlíží. Stařenka jen chvíli, pak se vrací ke dveřím a se slovy: „Tak si to tady prohlídni pořádně, já ňdu, musím totiž chodit...“, odchází. Stařeček nevíhá, usedá ke stolku a do rukou bere pravidla k letní soutěži určené cyklistům. Nejprve se s neskryvaným a pro ostatní až nepochopitelným zájmem na vše vpytl a pak si pravidla důkladně přečte. Poté spokojeně pokyvává hlavou, pravidla odloží a přechází k jinému stolku. A opět ho zajímá další letní záležitost, která je určená zejména pro daleko mladší a hlavně pohyblivější turisty, než je on. Totiž – nouzová nocoviště v národním parku! A opět stejný postup a neskryvaný zájem. Možnostmi, které si prostudoval a důkladně se na ně vpytl, je nadšený a je vidět, že elán a chuť okamžitě vyrazit a něco v přírodě podniknout a prožít, je opravdová. Pak se ještě na pár informací vpytl a se slovy: „Tak se tady mějte krásně, já běžím za babičkou“ pomalým stařečským krokem odchází. Zavírá za sebou dveře a všichni ostatní najednou nemohou najít řeč. Je doslova cítit, že se za svoji unuděnost stydí a jeden po druhém pomalu odcházejí do deště. Divám se za nimi a v duchu si říkám: „Díky, stařečku, tohle byla parádní lekce!“ Takovouhle motivaci jen tak někde totiž sehnat nelze... Václav Šebelík, Informační turistické centrum Železná Ruda

Beachvolejbal

Spolek bývalých sportovců pořádá v sobotu 17. července už osmý ročník turnaje v plážovém volejbalu. Začátek je ve 13:00 na hřišti nad koupalištěm, u poslední chaty za hotelem Engadin.

Zúčastnit se může každý, kdo někdy hrál s míčem přes volejbalovou síť. Přijít mohou sehrané dvojice stejně jako jednotlivci, kteří si partnera domluví na místě z řad ostatních příchozích. O pívání a minerálně vodní občerstvení na místě bude postaráno. Na večer chystáme, za dobrého počasí, táborový oheň s kytarou.

Bližší informace získáte na telefonním čísle 723 181 007.

Václav Fořt, organizátor

K 19. výročí odhalení pomníku 90. pěší americké divize ve Zhůří u Javorné uspořádalo město Hartmanice a spolek Klubu přátel Šumavy vzpomínkovou slavnost. Text a foto: Václav Chabr

Blahopřejeme :

V měsíci červenci oslaví životní jubileum :

Věra Vrbasová – Špičák
Marie Ašková – Železná Ruda
Ludmila Šidlová - Železná Ruda
Jindřich Schamberger – Hojsova Stráž

Všem jubilantům přejeme pevně zdraví, hodně radosti a štěstí a plno optimismu do dalších let.

Sociální komise

Železnorudský zpravodaj. Vydává město Železná Ruda, Klostermannovo nám. 295, 340 04 Železná Ruda. Registrováno Min. kultury pod číslem MK ČR E 11849. Elektronická verze: www.sumavanet/zeleznaruda/zpravodaj. Redakční rada: Radovan Holub, Věra Drahorádová, fotografie Václav Chabr; záchranný systém: Michal Janďura, Filip Brož, příjem inzerce: Věra Drahorádová; e-mail: ve.dra@seznam.cz. Náklad 1400 výtisků. Uzávěrka: 5. každého měsíce. Redakce si vyhrazuje právo na krácení příspěvků.